

KOMBI VIRUTTAM.

A TAMIL POEM

ADOPTED FROM 'CHAMELEON'

BY

V E SUBRAMANIA MUDALIAR, G B U C ,

(Graduate of the Bombay Veterinary College)

Civil Veterinary Department, Madras, Graduate of the Madras
Agricultural College, Author of the Tamil Translation
of Vety Major Mills' "Indian Stock Owner's Manual,"
"Nellaichledaivenba" (an original poem in Tamil)
and a Metrical Tamil Translation of
"Paradise Lost," Book I

கோம்பி விருத்தம். 1983
மூலம் உரையும் 1.6315

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரா

இயற்றியவை

Madras

PRINTED BY S J CHOWBRYAPPAH,

AT THE ALBINION PRESS

1897

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ வெ ப சுபபிரமணிய முதலியாரவாக
 ரிமற்றிய கோம்பி வீர, தீத்தைப் படித்து நிரம்பச் சந்தோஷ
 மடைந்தேன். இதில் அமைந்துள்ள சொல் நயமும் பொருள்
 நயமும் மிகப் பாராட்டற்பாலன. இதைப் படிக்கும்பொழுது
 இடையிலே வைத்துவிட்டு வேறொன்றைச் செயதற்கு
 எனக்கு மனமவரவில்லை இவர்கள் சிறந்த நூல்களில் ஒரேங்
 கான பாண்டித்திய முள்ளவாக என்னபதை இது வெளியாகு
 கிறது இந்நூல், வித்தியாசாலையில் படிக்கும் மாணாக்கர்
 களுக்கு மிகப் பயனற்றருமென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,

தும்பகோணம் காலேஜ்,
 21-12-97

வே சாமிநாதையன்.

கோம்பி விருத்தம்.

முகவுரை

—(௧)—

முன்காலத்தில், சீவகசிந்தாமணி ஸ்சிரியர், நரியை விஷயமாகக்கொண்டு நிர்விருத்தமென்று ஒது நூல் இயற்றினார். அநோகா கேட்டிருக்கலாம். அதன்போல, இது, கோம்பி விருத்தம் என்று கூறுவதனால், கோம்பிவிருத்தமென்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. கோம்பி இன்னதென்பது நூலால் விளங்கும்.

இது, இங்கிலிஷிலுள்ள ஒருபாடலின் கதாசூரி. இங்கிலிஷிலுள்ள கதைகளைக் கொண்டு அதனைப் பல் வருணனைகள் உடைய முதலியவற்றால் மிக விரிவாகக் “எப்பொருள்” பக கேட்பினும் அப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் வு’ என்ற நீதிக்கு இடமாக இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

கற்றோரேயன்றி மற்றோரும் இந்நூற்பொருளை அறிந்துகொள்ளுமாறுபொருட்டு, இலகுவானதோர் உரைப்பாட்டிருக்கின்றது. இந்த உரையில், பாட்டுக்களின் பரிமாண கருத்து விளங்குதற்கு அவசியமான பதார்த்தப்பொருள்கள், சுருக்கத்தையும் தெளிவையும் உதவிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, பொருள் நன்கு புலப்படுவதற்கு ஏற்றவாறு. இடைப்பிறவரவர்கள் வேண்டுமெனத்துக்கின்றன பாட்டுக்களின் மூலப்பொருள்கொள்ள விரும்புவோர்க்கு, உதவியாக மூலம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பாட்டுக்கும் அடுத்த
சம்பந்தத்தால் ஒன்றையொன்றை
தல(இந்நூலில் எடுதகாளீப்படி
சதைக் ஆகிய இவைகள் மு
விசேஷக் குறிப்பும் சோக்கப்பட
குறிப்பில் அட்டாதனவும் உள்
பட்டா

உள்ள பொருட்
த தொடர்துவரு
விஷ கருத்துகள்
நறத் தெரிவிக்கும்
மறு இவ்விசேஷக்
விரிவஞ்சி விடுகக்

பாட்டுருபக்கம் உரையொருபக்கமாக இருந்தால்
இரண்டையும் ஒத்துப்பார்த்துப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளு
பிறிது பிரயாசமாக விருக்குமென்று, அவ்வப் பாட்டின்கீழே
அந்நகன உரையும் அருபதவிளக்கமும் விசேஷக்குறிப்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன

வெ ப ச

PREFACE.

This poem has been based on the story of "Chameleo." Such alterations and additions as were considered suitable for the treatment of the subject in Tamil poetry have been freely made.

A few notes have been added to enable the work to be understood by persons who have not got sufficient acquaintance with Tamil literature to understand words of the kind without help. The notes will also help purely Tamil Scholars in fully comprehending the English ideas embodied in the work. The substance of each stanza (not a verbatim paraphrase) has been given in the notes. Difficult words and phrases and allusions to English stories and ideas have also been fully explained. The notes are believed to be sufficient and not too many.

If this work meets with the same appreciation and encouragement from the scholars and the Press as my metrical Translation of *Paradise Lost*, Book I, in Tamil, has done, I shall consider that my labour has not been thrown away.

V P S

கேதும்பி விருத்தம்.

1 மருதமா தியலிலம் வாழு மானி

வெருவருங் குளிரினுன மெயந

தெருமரு பருவத்துஞ் சேந்த

கூரமென வெதுப்பிடுஞ் சுரபெ

(இதன் பொருள்) குளிரகாலம் வந்த
உலகெய்தல எனனும் நாலவகை நில
நில உடம்பு நடுகி வருகுவது இயலு
லும் தன்னை யடைநதவாகளைச் சுரநோ
பாலேபலம் ஒன்றி உணர்.

சூரிய முதலான, வெருவரும் -
உலகெய்தலமும் - உடம்பு நடுகிதல -
உலகெய்தலமும் சுரம, தன்னைச் சுரம (சுர
பல மே பருசெய்கின்ற பாலேவன்) மென

2 துணமையே வெமமைபாத தரங்கங் அளலா
வெணமணி பரலகளா வுற நெகிழ்ச்சியெ,
திணமையா மீனிநந சீய மாககளா
வண்ணமிய உடலென வகன்ற தச்சுரம

(இது தன (கடலின்) குளிரசியே வெப்பமாகவும், இரத்தி
நுகைக்க கலவையாகவும், அலைகள் காணலாகவும், நெகிழ்ச்சி
சியாத தன்மை (தலைபோல இறுகி) கடினமாகவும், மீன கூட்டம்
செய்து முதலிய மிருகங்களும் வழிப்பறிசெய்வோரும் ஆகிய)
வகைப் பிரகாரங்களும் மாறிய கடலபோல விசாலமாக, அந்தப்
புறம் உள்ளது

தன்மை - குளிரசி, வெமமை - வெப்பம், தரங்கம் - அலை,
வெணம் - பிரகாசமுடைய இரத்தினங்கள், பரல் - பருகைக்கல,
திணம் - இறுகியதன்மை, மீனும் - மீன்கூட்டம், மாககள,
வகைப் பருகும் மிருகங்களுக்கும் பொதுப்பெயர், அண்டிய - அப்தத

[கடலும் பாலைநிலமும் மறுதலைப் பொருள்களாயித்
பாகிய பொதுதன்மைபற்றி ஒன்றோடொன்று உவமிக்கப்
புதுவது உவமையாக ருளிசசி முதலியவை அவைகளு
தலையாகிய வெப்பம் முதலியவைகளாக மாறியதுபோலக்
கண்க]

ங் சங்கீதன கண்ணெனச் சாற்றும் பானுவைத்
தங்கு-ப பாததுளேஞ் செவ்வழற்கண்
யெங்கனுங் கண்டில மென நிபமபுவாக
கிவருள ததுவென விறுத்த தசகரம்

(இ-ள்) சிவனுடைய கண்களென்று சொல்லப்பட்ட
திரைப் பாததிருக்கின்றோம், அச்சிவனுடைய சிவக்
கண்ணை மட்டும் எங்கும் பாரக்கவில்லை என்று செ
வ்வழற்கண் இங்கே இருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி
வெப்பத்தோடு கூடியதாக) அந்தப் பாலைவனம் இரா!

சாற்றும் சொல்லப்படுகின்ற, பானு - சூரியன் ,
திரை, செவ்வழற்கண் - சிவந்த அக்கினிக் கண்ணை ,
எங்கும், கண்டிலம் - பாரக்கவில்லை , உள்ளது - உள்ளது
தங்கியது

[சிவந்த நிறத்தினாலும் வெப்பத்தினாலும் பாலை
னுடைய செந்தழற் கண்ணை ஒத்ததென்று கூறப்பட்ட
நெருப்பினைத் தக்கி செய்துபா செய்ததொக்கும் அச
பரப்பு] என்று கவிவகத்துப் பரணியில் வருவதைப்

ச பெரியவா கோபத்திற் பிறன் சாபத்தீ
யரிவைபா கற்புதீ யனபா துனபுறப்
புரிபிரி வென்னுநீ பொருமைத் தீயிவை
யொருவழித் தொடுகென புளதய பாலையே

(இ-ள்) பெரியோர்கள் கோபகாலத்தில் வெளிப்பட
தீயும் மாதாளுடைய கற்புதீயும் அன்பார்களாயினோ
வையுடைய அன்புப் பிரிக்கின்ற பிரிவாகிய தீயும்
னந்தீயும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஓர் இடத்திற் கூ
து போலவும் அந்தப் பாலைவனம் உள்ளது

மூலமும் உரையும்

ஊயா - ஸதிரீகள், துன்பு உற - துன்பம் அடைய, சி -
சங்கிருவழித்தொககென - ஓர் அடத்திசில் திரண்டார

நீரெடு வடவையுண டென நிக தது

மருமே கண்டில ரதனைப் போனா

நாநடு தெயெனப் பாரதத பவா

சாவினா துணாபாச கடுக நகல்

(அ) சுமுததிரத்தின மதகியிலே வடவாமுகாகினி து -
சுதினறதென்று சொலவது உண் ஐருவ அாத கிவ

புது வெ துவாகள இலலை அதுபே வாமல, மேதாபா
மல உ தனக கண்ணிலே கண்டோ உடுக அகனை நலநடுத
தும் த டெலுவாரகன

புலலைநல் வடவை உண்டு - கடல முதல் மே வடவாமுகாகினி
புது த நிலம் - பூமி, மலலவா - பா சோ விலாது சொ
புது து, உரைப்பா - சொல்லுவா

புது த யவவ வடவையே வேலை சிரெ

பக வெ ப பமடுக குபுதனை வடியு ராளி

புது த யமவெண டோப்பகை ப ப வுரு செநதா

புது த தோ வெனவறு மசசு ரதநனை

தி புதுனறியும் அநத வடவா முகாகினி து

வ கடல முழுவதையும் உண்டு புதிததுவிட்டு மருவ,

(அ) புதுமும் நீரிலலாததாய, கானலாகிய புகையுடன் வெய்யம்
புது கள புதுமும் உள்ள தாப பரப்பாக ஆகியதோ என்று சொல
புது த புதுமும் அநதப் பாலவனம் உள்ளது. ஆகிலே.

புது த புதுமும், பொருந்திய, வடவை - வடவாமுகாகினி, வேலை -

புது த புதுமடுக்குடி - உண்டு - குடிதது, யம - பொருந்திய,

புது த கானலாகிய, புகை இயை - புன்க பொருந்திய, வெரு

புது த வெப்பமுத சிவநத கிறமும், உள்ள தரை, ஆய்தோ

புது த யதோ என்று சொல்லுபடி

புது த லவனம், தன்னிடத்துள்ள கானலானது புகையை உத
புது த றுலும், தனக்கு இயலபாகவள்ள வெப்பம் செநிறம்

இனவகளினாலும், தண்ணைசூழ நீர் இலலாததனாலும் கடலாவ வரையப்படாத வடவா முகாக்கினி போன்றது எனற்படி]

எ தீயதே நிலமாய்த திரவ நீருமா

வாயுவு மாயதிவ டைய கத்தென

மேயுமெப ரொருளகளும் வெமமை யெய்கு

மேயுபவ குணியினோ வெயய நாளினே

(இ-ள்) இந்தப் பூமியிலே, தீயொன்றுதானே, கடின மண்ணும் ஆகி, நெகிழ்ச்சியான நீரும் ஆகி, ஆவித் தன்மையுடையவும் ஆகியதென்று சொல்லும்படி (கடடிப்பொருள்கள் நெருங்கு பொருள்கள் ஆவிப்பொருள்களான) எல்லாப்பொருள்களுடைய அடையும்படியாகப் பங்குனிமாசம் வர, அந்த மாதத்திலும் அந்நாள்களையுடைய அந்நாட்களிலும் அதிக வெப்பமாக இருந்த ஒரு தினம் தீய

திரவம் - நெகிழ்ச்சி, ஆயது - ஆகியது, வையகம் - உயிர் வியல்பும் - பொருந்திய, எய்திட - பொருந்த, மேய - உயர்ந்த

[பங்குனிமாதம் போலவே அதற்குப் பிற்ப்புதிதில் அந்நாட்களில் முதலிய சில மாதங்களும் வெப்பமானவைகள் எனப்படும் "உயர்ந்த திரவ பததில் (பததாரதேதியில்) சிறந்த பெருங்காற்று, உயர்ந்த பததில் அறையில் அடைபடு" என்ற படிமொழிப்படி வெப்பம் உள்ள உயர்ந்தவர்களில் வழங்கும் காற்றுப் பங்குனி மாதம் இல்லாததால், அந்த மாதங்களிலும் இந்த மாதம் அதிக உருப்பம் உடையது ஆனது பற்றியே, முந்திய காலத்திலுமாய்ந்தவற்றால் ஒன்று செய்ய உடனப்படோ, அது செய்யாவிடில் "பங்குனி மாதத்திலுள் பகலவழிப்போவாரா துன்பத்தை அடைவேறுக" என்று பிரதிக்ஷினை செய்யும் வழக்கமிருந்தது]

அ கொடியதே ளிடத்துவெங் கொடுக்கும் பாம்பினிட

டடுவிடப் பலனும்போ லழலப் கறகணே

கடுமையா வெப்பதி கரிதத் தண்பக

லிடைவழிச் செலகுவா ரிருவா போந்தனா

(இ-ள்) தேளினிடத்திலே கொடுக்கும் பாம்பின் ளிடத்தில் விஷப்பலனும் கொடியவைகளாக இருப்பதுபோல, பகற்கால கொடியதான வெப்பம் மிகுந்த மத்தியான சமயத்திலே இவ் வழிப்போகுகள (மேதக்கூறிய கரத்துடு) பேர்வராயின

கொடுக்கு - கொடுமையான கொடுக்கு, மாட்டு - இடத்
தில் - கொலையு, அழல் - உடம்பினம் செய்கின்ற, ஆ -
வற்றை நண்பகல் - நடுபகலில் வழிசெலவுவா - பிரயாணம்
செய்யான, போந்தனா - போனாள்

ஆதலும் சென்ற எடையுபாட்டுகளில், குளிகூலத்திலுள்
உடம்பு செய்யும் ஒரு பாலவனத்திலே அதனியந்த உஷண
முள்ள பருணி மாதத்திலே மற்றத் தினங்களிலும் அதிக வெப்ப
மாகாத ஒருதினத்திலே இரண்டு விரயானிகள் தெனறுகொண்ட
புறம் புகுந்து புகுந்து கூறப்பட்டது]

நடுத்தா சிலவழி தாருசெல காலையின
புறத்தாமபு வெல்லா மொழிந்தனா
புறத்தா தங்கிடம் பெறுது மோவெனச
புறத்தை தா பசுநிறை நியங்கு செவ்வியில

(இ-ள்) புற வழிசென்றவர்கள் சந்தித்துச் சிறிது தூரம்
புறப்புகுந்து வர இருவரும் அந்தக் கொடிய பாலவனத்
தாருசெலத்தால் களவலாவற்றையும் பற்றிப் பேசினார்கள், (அக
புறத்தா தங்கிடம் பெறுது அடைந்தது) இனிமேல் தங்குதற்
புறத்தா இம்மூலம் கிடைக்குமோவென்று தியங்கினார்கள். அப
புறத்தா கியங்கியதிலே

செவ்வழி - சிலவழி - சிறிது தூரம், செலகாலையில - சென்ற
புறத்தா - புறத்தா - பேசினார்கள், தங்கிடம் - தங்கும் இடம்,
புறத்தா பெறுவோமோ, சிறத்தை தாபம் - மனத்தூன்பம்,
புறத்தா மூலம்

புறத்தா நெருப்பெனச் சாற்று மசகரத
புறத்தா நீரெனச் செயத்தி நெய்துமோர்
புறத்தா வனத்தினை வறியன கண்டவோ
புறத்தா நெருப்பெனக் கண்டவ கெய்த வேகினா

(இ-ள்) வனத்தின மத்தியிலே நெருப்பிருந்தாற்போல இருந்த
புறத்தா நெருப்பெனச் சாத்திலே, நெருப்புமத்தியிலே இருந்தாற்
புறத்தா சோலையை, தரித்தின புறத்தா கண்டது போலக்
புறத்தா அதற்கு நெருப்படி போகலுற்றார்கள்

செய்ததின் - தூரத்தின் , எய்தம் - பொருந்தியிருந்த , மரம்
மினட - வனம் - மரங்கள் நெருங்கிய சோலை, வறியன - தந்திரன்,
இருந்தி - பெரும்புதைபல, அயத - அடைய

கக. ததாயிடைப பரவன்ற றரங்க வேலையோ
விந்ரிசும பெய்தலா லெழிலி யேகொலே!
சுரநெடும பகைதெறச சூழந் திரணமேமோ
ருந்ருவற்ற வோவென வளதச சோலையே

(இ ள்) அந்தச்சோலை, (காற்றினால் அலைபோல உயரும்) கினை
சூழ இலையினும் நெருங்கித் தகாமேலே (இருண்டு) புரவியிருத்தலி
னால், அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தானே வென்றும், ஆகாயத்தை
அளவி இருந்தலினால் மேகத்தானே வென்றும், அந்தச் சமுத்திரமும்
மேகமும் அவைகளுக்கு நெடுங்காலமாகப் படைக்கையாக உள்ள பால்
வனத்தை அழிக்க (ததனிததனியே சாத்தியப்பாடாடுகின்ற, மேக
னைவென்று இரண்டிம் சோனது ஓர் உருவெடுத்தனவோ தானது சொல்
லும்படியாக இருந்தது

சரங்கம் - அலை , வேலை - சமுத்திரம் , இருவ் புழ - பெருங்
வானம், எய்தலால் - பொருந்துதலினால் , எழிலி ஏ - லால் - மேகந்
தானே, ஓ - சமுத்திரம், சுரநெடுமபகை - சுரமாகிய நீண்டகாலப்
பகையை, செற - அழிக்க, சூழந்து - ஆலோசித்து, உருவடி உற்றவ்வா -
உருவடி பொருந்தினவோ

[குளிர்ச்சி இருண்டநிறம் விசாலம் காற்றினால் ஆலைதல் என்ற
இவைகள் சோலைக்கும் சமுத்திரத்துக்கும் மேகத் துக்கும் உள்ள
பொதுத்தன்மைகள்]

கஉ. விளஞ்று புகையுண்டெல வெயய தியுணை

தெளரிய நிலவுண்டேற நிங்க ளுணடின

பிள்ளை ளுண்டென்றி பெற்ற தாயுண்ட

துள்ளதா னீருண்டென றுளபுகைகாடு வவா.

(இ ள்) புகையால் நெருப்பும் நிலவால் சந்திரனிடத்திலுள்ளவை
தாயும் அனுமதி செய்யப்படுதலபோல, இரத்தச்சோலைகள் இருப்பதோ
(இதன் உள்ளே) நீரும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல் இவையென்ற
அவர்கள் அதனுள்ளே புகுந்துவின வருவதைச் சொல் வனாக

விளந்து - (தீயிலிருந்து) பிரியும், உண்டேல - உண்டென
 றுட வெயய - வெப்பமான, தெளளிய - தெளிவான, திங்கள் -
 சந்திரன், ஈது உள்தால - இது இருத்தவினா, உள் புககா -
 உள்ளே புகுந்து, (விளந்துதல கூறுதல என்னும் அமையும்)

கட 'கூ' திடு வெயினிலாப புராய்க் காவின்
 மாந்தநீ ரளித்திடு மரங்கள் பறபல
 வாரந்திடக கனிதருந தரு வனநுதமெய
 வேயநதிடச சீராய் விருக்க மெண்ணில

(இ-ள் இயலபாக வெப்பமாக உள்ள வெயில், நிலாவைப்போல
 திருக்கின்ற இந்தச் சோலையிலே, குடிக்க நீர் தருகின்ற (தெண்ணி
 முதலிடு) மாங்கள் அனேகம் உண்ணப் பழங்கள் தருகின்ற மரங்
 கள் அனேகம் உதேத்துக்கொள்ள (மரவுரியாகிய) உடைகளைக்
 கொடுக்கும் மாங்களுந் அனேகம்

காந்திடு - மூதிராத வெப்பமாக ஏறிககின்ற, நிலாபுர -
 நிலவை ஒத்திருக்கின்ற, கா - சோலை, மாந்த - குடிக்க, அளித்திடு -
 கொடுக்கும், வாரந்திட - உண்ண, கனி - பழம், தரு - மரம், மெய
 வேயநதிட - நடையுடைய மூட - உடுக்கத்துக்கொள்ள, சீரை, மரவுரிக
 குட சிலைக்குட லபாதுபபெயா, ஈ - கொடுக்கின்ற, விருக்கம் என்
 னில - மரங்கள் எண்ணிலலாதன.

கசு திடு வெவ வெயினமழை சீகந தாங்குமில்
 யதி வந்தரு பாழிப்பொந தியை தருப்பல
 நோ நினைத தெறுமர நோவுஞ சாவுந்தோ
 காட சிதை தியைததருந தருக்கணக்கில்

(இ-ள்) அன்றியும் கொடிய வெயில் மழை குளிர இவைகள்
 அணுகாதபடி காந்த வீடுகள் போன்றிருக்கும் பெரும் பொருத்களை
 யுடைய பூக்கள் அனேகம் (வோ பட்டை இலை பூக்காய் கனி
 (தீயியவை களால்) நோய தீர்க்கும் மரங்களுந் (வந்த நோய்களைத்
 தீர்க்கும்படி வில்லாமல் வரக்கூடிய) நோவையும் சாவையும்
 தீர்க்கும் யகற்பத்தை அளித்துக் காய்சித்தியை உண்டாக்கும்
 மரங்குந் நோய்களுள்ளன.

தீய வெவ்வெயில் - கொடிய வெப்பமுள்ள வெயில்,
குளிர், இல எய்தரு - வீட்டை ஒத்த, பாழிப் பொருது,
மரப்பொருதி, இயை - பொருந்திய, தரு - மர!, தெறும்
கும், தீர் - தீராத - நீங்கிய

கரு ஒவ்வொரு கண்ணுக்கேட்டுணை நெயிரத்தூற லீ,
வோண்ணம் விசைகள்கொங் கெய்தி மெய்யுடை பு
மேவினைப் புலனுக்கும் விருந்து செயதிமே
பூவையே பூவையாப் பெழிவ பனமரம்

(இ-ள்) கண்ணை கண்ணம் காத்தற கேடமே வாயாலீ டெய்
மூக்கல் மோந்தும் உடலாற பரிசிததும் அனுபவிக்கும் இனபங்
முறையே கொடுக்க, அழகும் வணமுன இசையும் தேனும் வாசன
புமெனமையும் பொருந்தி ஐம்புலன்களுக்கும் விருந்து செய்யும்
பூவையே புஷ்பங்களையே) பூவையாக (மங்கையாக)க் கொடுக்கும்
மாடுகள் அநேகங்களுள்ளன.

ஒவ்வொரு - நீங்காமல், உயிர்த்து - மோந்த, ஊற - பரிசிட
அழகு, வணமுன இசை - வணமுன ஒலி, கள் - தேனும், வாச
வாசனை, எய்தி - பொருந்தி, மெனமை - மிருதுவான த்
மேவி - பொருந்தி

[“கண்ணுக்கேட்டுணை நெயிரத்தூற லீ” என்பதில்
கொடிய கண்ணுனை உள்” என்ற குறளில் கூறியவற்றிலிருந்து
குறியது ஒன்று நீங்கலாக மற்ற நான்கும் பூவின்கண்ணை இடையாக
இருக்கின்றன பூவில் வண்கள் தேனுண்ணுவது ஒலியும்
பேர்து அந்தக் குறையும் நிரம்பிவிடுகின்றது]

கசு. ஒவிய ரெழுதொண வுருவ டோவிய

பாவைகள் பலபல பயக்கும் பனமரம்

பூவிலயர் வருமிறும் பூது கொணடிடத

தாவறு பலமக்க டருவ பனமரம்

(இ-ள்) சித்திரகாரர்கள் சித்திரித்தற்குரிய வடிவம் உள்ள
பாவைகளை (பாவைபோன்ற உருவமுடைய பூக்களாகிய) பெண்க
களை) தத்தும் (சூர்) மரங்கள் அநேகங்களுள்ளன யாவரும் அநிசயிக
கும்படி பல மக்களை (மாண்ட உருவமுள்ள பழங்களாகிய ஆண்க
களை) தத்தும் (கிணத்த) மரங்கள் அநேகங்களுள்ளன

விவியா - சித்திரமெழுதுவோர், எழுதொண - எழுதமுடியாத, பாகரம் - கொடுக்கும், பூவில - பூமியில, இறுமபூது - ஆசசரியம், ஊவய - குற்றமற்ற, பலமக்கள எழுபது பழமாய ஆணமக்கள தன்ம அநேக ஆணமக்கள என்றும் பொருளபட நிற்கின்றது

தூதர் மலர் பெண்போல வடிவமுள்ள தென்ப தணிகைப் புரணம் நாட்டுப்படலம் நுசுவது பாடமில் “தூவலாப்பாவை மெற்றேப்ப” எனபதனாலும் கிலுத்த மரக்காய்க்ககளுடைய வடிவம் உள்ளதென்பது காஞ்சிப்புராணந் நகரேற்றப பூலமகடு வுது ப - டல “..புவி கிலுத்த நெடுநதருத தம்பழம் மாநிடா போன் வ - ன வெகுணடு புடைத்து ” எனபதனாலும் விளங்கும்]

16 விண்ணுல செபதிட விருப்பு வீரோலா
மணணியெம் வழியும் தடைமி னென்பபோற
கணணிகெட டாதுமீக கதித்த தீருவிம
பிண்ணினறும் விண்ணுற வைத்த வேணியோ

(இ-ள்.) ‘மேற்கூறிய பேறுகளையனறி விண்ணுலகை அடைபறையும் பெற விரும்புவோர்களெல்லாம் எம்மை வழிபுகப் (எம்மேல ஏறிச்சென்று) அந்த மேலுலகத்தைச் சேருங்கள்’ சொல்வனபோலக் கணணிகெட்டாமல் மேலேக்கிக் கதித்த கிளர்ந்த இந்த மரங்கள், மணுலகத்திலிருந்து விண்ணுலகத்துக்கு ஏறிச் செல்ல வைத்த ஏணிகளோ என்று சொல்லியமம் இருக்கின்றன.

எய்திட - சேர, அண்ணி - எம்மைச் சாரந்து, அடைமீன - சேறுகள், எனபடோல - என்று சொல்வனபோல, மீக்கத்தது - மேலே வளராதோங்க, தாரு - மரங்கள், மணணினற - பூமியிலிருந்து

17 அண்ணிட வுதித்திட வொதுங்க நோயதெறப
பெணடோடு பிள்ளைகள் பெறவிண னெய்திட
வோண்டரு வுதுவு வுதவி வேறுண்டோ,
விண்டரு விலையொப்ப மேனமை மெய்வோ

(இ-ள்.) இவ்வாறாக, இம்மரங்கள் (கண்-வதுபாடமிகுறியபடி) தக்கதுகளுக்கு மிக இளங்கிய நீருமயசிகுச்சாப்பிடப்பழங்க

எனது உணவும் மானங்காக்க மரவுரியாகிய உடையும் உண
மேலும் (கசு-வது பாடமுதற்குறியபடி) வெயில மழை
ஞககு ஒதுங்க மரப்பொந்தாகிய வீரம் வந்ததே யுதி
வருநோய் விலக்கக் காயகற்பமும கொடுக்கின்ற
(கரு, கரு - ஸு பாடங்களின்படி, வண்டிசைக்கப்பெ
களையும் இன்னும் துரட்செய்யும் குணத்தினால் ஸ்துதிசே
புத்தவர்களும், உலகத்தினால் பெண்பிள்ளைகளையும் சய்யப்ப
யும் முறையே ஒத்த குராமரப் பூக்களும் கிழத்தம் விதைக்க
ஆகி, பெண்பிள்ளைகளை அளிக்கின்றன, அல்லது, இ
பாட்டுப்படி) கண்ணுக்கிடடாதபடி அதி உன்னத
சமமேலேறிச் செலவீரா விண்ணை அடையவும்
முதற்குறிய உலகினிலும் அதிகமாக வேறு உதவிஉண்
(வருங்கு உண்ண உதவாத பொன் மலாகளையும் யாவ
வந்த பொற்கணிகளையும் உடைய) கப்பக தருக்க
சேரடி ஒப்பாகத்தக்க மேனமை பொருத்தியவைகளோ

தெற - கெடுக்க - தூக்க, விண் எய்திட - டே
 அண்டய, ணுணதரு - அழகிய மரங்கள், உதவுவ - உதவுவ
 தரு கறபக தருக்கள், இவை ஒப்ப - இவைகளு
 மாக (ததக்க), மேயவோ - பொருந்தியனவோ

[கெனையேயெய்நிறித தாகததுகரு உதவும் வேரெய் நிகன்)
உண்டு * தண்ணீர்மரம் என்ற ஒருவகை வாழை,
தண்ணீர் சேகரித்து வைத்துப் பிரயாணிகளுக்கு உ
பயோகம் அதுதருப பிரயாணிமரம் என்றும் போ உண் டுப்பாள் தி,
ராசாப பசுமரம் † தேன் அமிர்தகாப்பசுமரம் என்ற தோ - சொல்
மரங்கள் பசுவின்பாலபோலுப, டோஷகமான பால உண், வண்ம

கக பைந்தழை கிளைரிழ றந்து பட்டபின

வெந்துவெங் குளிரொடு மிருகம் போகுகின்றா முன
சுந்தர மாழ்ப்பா துறந்து மெனப்பின ரணினக் கீழ்
வித்திற குதவது தீசி யேயக்குமே புக்ளினுல
ரவகனோடு

* Water-tree or Traveller's-tree

† Cow-toree of Demerara

[†] Cow treß of South America

உஉள) இம்மரங்களின் இலைகளும் கிளைகளும் பசுசையாக
 -ருக்கும்போது நிழல்கொடுத்த உதவுகின்றன, இறந்துபட்ட
 விராகயீளிரிக்கும் சருகாகவும் இரவிவ்மிருகங்களை வெருட்டி
 உடல வேலி போலப் போகட்டு எரியவிடும் விறகாகவும் உதவு
 ஆதலால், இம்மரங்கள், சீவந்தராகவிருந்தோடு பலவகை
 (இரு) உபகாரப்பட்டு இறந்தபோது தமது மூலங்கெலும்பை
 றுண்டெடு வசசிராயுதமாக உதவிய தீர்த்தி மூண்டாய் ஒரு
 மத்தியிஷ்டை - பசுசை இலை, துறந்து - நீங்கி, எனப் - எலம்ப
 கார்ப்பட்ட, சயகமும் - ஒக்கும்
 உண்ணெ முனிவா சரித்திரம் திருவினையிழைப்பாணத்தில உடைய
 திடை 7]

உடையிரிலபல பொருளின முயானது தமமைப்போ *

யிரனறி யுணர்ச்சியு முள சரங்கநக
 நயிரெனு முணமுத லளித துவறறினாங்
 யிரநெடுவ காலமன னுறுவ தாவரம்.

(இரு) புலபூண்டு கொடி செடி மரம் இவைகளை உள்ளிட்ட
 கள நான் உயிருடைமையினால் உயிரிலலாத எல்லாப்பொருள்களாக
 பரவ, மேன எமயுள்ளவைகளாய், தமமைப்போல் உயிரேயன்றி
 உச்சி வி ஒருங்கே உள்ள நிலப்பெயாது சரீரக்கும் இயல்பை
 மேற்கூறிப்பொதுள் (களாகிய பிராணி) களுக்கு உணவு முத
 யில அவ உதவி, அப்பொருள்களைக்காட்டிலும் நீண்டகாலம்
 சாவு பெருமையுடையவைகள்

கள பாதிவலாத, பல - பல, உள - உள்ள, சரங்கள் - பிரா
 னுகளாகத் து - உணவு, முதல - முதலானவைகள், அளித்து -
 சாரந்து உவறறின உணவு - அந்தப்பிராணிகளிலும் அதிகமாக,
 - நிலப்பெற்றிருப்பன

உஉஸததையே ஆகாரமாக உடைய சிங்கம் புலி முதலிய மிரு
 'மமாமஸத்ததைதரும் மான முதலிய மிருகங்களிலாமல
 கல கூடாது ஆதலால் மாம்பெருகண்கு செய்யுமுநீராக
 வாழவுக்குத் தாவரங்களையே மூலாதாரமாகக் கொண்டுள்ள
 (தீவியும் பிராணிகள சுவாசத்தால் வெளியேவிடும் வாயுவில
 ளோடு பிராணிகளுக்கு வேண்டாததாயிருப்பதேயன்றிக் கொடுக்கி

செய்வதுமாகிய கரி அயில் வாயுவைத் தாவரங்கள் கிடைத்த அந்த
கலப்புப்பொருளான கரியமில்வாயுவைக் கரிச்சத்தது வேறுபாடு
வாயு வேறுபாடு பிரித்துக் கெடுத்தியற்றதாகக்கிக் கரிச்சத்தது
யோகித்துக்கொண்டு பிராணவாயுவை வெளியே விட்டுவிட்டன
பிராணிகளுக்குப் பிராணதரமான அந்தப் பிராணவாயுவே
வாயுவோடு கலந்து, பிராணிகள் உளவாகுகும சுவாசம்
உடம்பினுள்ளே சென்று பிரயோசனப்படுகின்றது எடுத்துக்காட்டு
தில் அநேக ஆயிரவருஷங்களுக்கு முன் சேமஞ் செய்பபு
பிஞ்சு வெளியே எடுக்கப்பட்ட சில தானியவிதைகள் விதைக்க
பெற்று முளைத்தன பலவாயிர வருடங்கண்ட மரங்கள் சிறிது
கரில் உள்ளன]

உக அன்றியு மெப்பெருஞ் சரழு மாகத்தி
ஒன்னறிய பருமையி னுயரத் பொவவுரு
வினதருச சரமுறப் பிசைக்க ஸுவதோ
வெனநெனறவ வனத்தினு ளோக ஓற்றன

(இ-ள) மேலும் யானை முதலிய நிலத்தில் வாழும் பூனை
பூனை ஆடுகள், திமிங்கிலம் முதலிய நீரில்வாழும் பிராணிகள்
ஆடுகள், எதப் பெரிய பிராணிகளும் பருமையிற் றுயரத்திற்
ஒப்பாகமாட்டாத மரங்களின் சிறப்புக்கள் முற்றச் சொல்ல முடிய
யமோ? முடியாத என்று சொல்லி (மேற்கூறிய பிராணிகளை)
அகழ்ச்சாலையின் உள்ளே போவாராயினா

ஆகம் - உடல், ஒன்றிய - பொருந்திய ஒவவுரு ஒப்பாசத்,
இனதரு - இனியமரங்கள், சர - சிறப்பு இச்சைக்கலாவது
லமுடியுமோ, எனநெனற - என்று சொல்லிச் சொல்லி, வனம் -
சோலை

[யானைகளினும் பெரிய காத்திரம் உடைய பிராணிகள் முன்
ஒருகாலத்தில் இந்தப் பூமியில் வாழ்ந்த உண்மை, மனப்பாணிசமீப
கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பிராணிகளின் எலுப்புகளினால்
விளங்குகின்றது அப்படிப்பட்ட பிராணிகளும் பெரிய மரங்களோடு
ஒப்பிடத்தக்க பரிமாணம் உடையவைகளல்லவென்றிருக்கிறது
(சாதி அடியால்) தூறழ்ச்சு சுற்றிவருள்ள மரமும் உண்டு

உஉ. கடலினுற சூழ்தவிக காசி னிககனே
புடவியாற சூழ்தவோ புணரி யுண்டெனத
தடவிய வொருபெரு தடாக வவனக
திடையுறல கண்டுநீ ரீனி தருந்தினா

(இ-ள்) கடலுமுறத் துறதப் பூமியிலே, பூமிக்குறத் கடலு னு னுண்டென்று சொல்லுமபடி, விசாலமான ஒரு தடாகம், அச்சோலை மத்தியில இருக்கக்கண்டு, அதிலே அராகளத்தண்ணீர் சூழத்ததாகார

காசினி - பூமி, புடவியீ - பூமி, புணரி - சமுத்திரம், உண்டென - உண்டென்று சொல்லுமபடியாக, தடவிய விசாலமான, வனத திடை - சோலையின் மத்தியில, அருந்தினா - குடிசதாரகன

உங் தூரினான மலையெனத் தோன்றிச் சாகையற
பாரினுற மிகையையு மளந்து பாதலம்
வேரினா ளளந்துவிடா ளளகருநீச
சாரினோடு கொருசருநா ளளந்து வைகினா.

(இ-ள்) ஒருமரம், தூர பெரிதாய மலையெனத் தோன்ற, கிளை கள நான்கு கிக்குக்களையும் அளக்கச் செலவெற்றவை போல நீண்டு பரவ, வேரகள் பாதாசத்தை அளப்பவைகளேபோல ஆழமாக உற, உச்சி விண்ணை அளக்கப் போவது போல உயர்ந்திருக்கி வளம், மேற்கூறிய தடாகத்தின் நீருக்கே கரையிலே நீன்றது அதன் மையில அவர்கள் இருந்தார்கள்

சாகை - கிளை, பாரில நால்கிளை - பூமியில நான்கு கிக்கு கள பாதலம் - பாத ளம் விண் ளானதெனத், நீச சாரினா (கடாகத்தின்) நீர்ப்பக்கத்திலே, ஒவகு - வளங்குதோங்குகின்ற, சாரந்து - சோந்து, வைகினா - தங்குகினா

உச அலையெறி துளிகளோ டவாரின றண்மையு
மலாநறுந் தாதொடு மணமும் வாரிககொணா
லெவுமா ருந்நாடு டுடலலெய்ப பாதார
தொலையியா அபாபா மொருவன கூறுவான்

(இ-ள்) அதத்தடாகத்தின் அலைகள் எந்நேரம் சிறிய நீர்த்துளிக ளோடு அந்த அலைகளின் குளிர்ச்சியையும், அதத்தடாகத்து மலர்களின்

ஐள மகரநதப்பொடியோடு வாசனையையும் வாரிக்கொண்டு உலா
வுகின்ற கழறினால் அவர்கள் தேகவெப்பஞ் சீக்கிரமாகத் தீர்த்து
இளைப்பாறிடார்கள இஃபடாறிய ஊடனே அவர்களுள் ஒருவன்
பின் வருவதைச் சொல்வானாயினான்.

தண்ணைக் குளிரசவு, தாது - மகரநதப்பொடி, மாந்தம் -
காற்று, தவிர்த்து - நீங்கி, ஒலை - ஒலலை - சீக்கிரம், ஆயாவிராத்
தழும் - வருதகம் தீராத ஊடனே

‘காற்று’ கண்ணுக்கு விளங்குப நீர்த்தனியையும் மகரநதப்
பொடியையும் வாரிக்கொண்டதுபோலக் கட்டிலாகாத குளிரசு
யையும் வாசனையையும் கொண்டதென்பது கூறப்பட்டது]

‘உரு’ ராகுள் சதத்தொழிராம னறபலட

மாருமல வையினுயிர தழைக்க வீசிய

மாகரு டனிறைவளியை பொருதது

சொகந்த துலயமிச சுகந்த மாந்தம்

(இ-ள) இராமனுடைய சேனை இத்திரித்தது வீட்ட நாகபாசத்
தினால் கடநிண்டு மாயுரு சமயத்தில் வந்துசேராத கருடனுடைய
சிறகின் காற்று, அரசச்சேனைபை உயிர்பெற்று எழும்படி செய்கது
ராமனு றோகமுன் நீக்கிய இறக்ககாற்று அபபச்சசெய்க கருடன்
சிறைக் காற்று ஒத்திருக்கின்றது

சுரும லைவை - சாகுத தருணம், மா - பெருமையுடைய
சுழற்றவளி - சிறகின்காற்று, நீத்து - நீக்கி, மாருதம் காற்று

உள் மீண்டெய் படைமலர் வேத னம்பினுள்

மாண்டிட மறித்துயிர மருவ ிசிய

தேனடியெய் தரியசஞ் சுவிக காற்றையு

மீண்டோ மிமருத தினிது நேருமே

(இ-ள) இராமன் அரபுடடை பிரமாணகிரத்தினால் மாண்ட
போது (அவ் உரு கொண்டவரப்பட்ட சீஞ்சிய மலை இனின்று
அந்தச்சேனையுள்) திருமப உயி கருமபடி நீகிய சஞ்சுவிக தாற
தையு ஊடு உருவட ிறு ஒத்திருக்கின்றது

மீண்டோ - திருமபவு, மலர் வேசன - பூவில் வடிவம் பிடிக்க,
மறித்து - திருமப, தேனடி - தேடி, எய்தரிய - எய்த அரிய - அடை

வதற்கு அருமையான, சஞ்சிவி- உயிர்தரும் மருந்து, ஈண்டு- இங்கு, உலாம் உலாவுகின்ற, இம்மருத்து - இந்தக்காற்றி, இனிது - இனிமையான நேரம் - ஓசும்

உள குசாலனாபா டிடவலை தாளங் சொட்டிட
பின்ன மிடப்பல மரங்கள் பூங்கையா
மையின்வெண் டாதுசெந் தாது தானமாப
பெயரட சாலேபோற பிறங்கு மிப்பொழிவ

(இ-ள்) குயில்கள் பிடகா போட பாட, அலைகள் தாளங் தட வலையோல ஒசைசெய்து தாளம்போட, மயலு கூத்தியா போல கூ - கூத்துக்காண்போர சந்தோஷித்த தக கைகளில் வெள்ளிக்காசு என்ற மெற்காசுகளும் வாரிப் பரிசாகச் சொரிந்துபோல, மரங்கள் மோத ளாகிய கைகளால் வெண்தாது செந்தாதுகளை (வெள்ளை மகரத்தப் பொழி சிவபடம்சூரதப்பொழியாகிய வெள்ளினையும் பொன்னையும்) சொரிய, இந்தச் சோல நடனசாலேபோல விளங்குகின்றது

தையின் - அன்பினால், தாது, பூந்தாதுக்கும் பொன முதலிய உலோகங்களுக்கும் பொதுப்பெயர், தானமா- தானமாக - சனமான வாக - பரிசாக, பெய - பெயர் - சொரிய, பிறங்கும் - விளங்கும்

[வேண்டாது, வெண்ணிறமுள்ள பூந்தாது உதும் வெள்ளிக்கும் பெதுப்பெயர், செந்தாது, செந்நிறமுள்ள பூந்தாதுக்கும் பொன னுக்கும் பொதுப்பெயர்]

உஅ பொழிநெனும் பெயரிது பூண்ட காரணம்
பொழிலெனும் பெயருடைய பூமித தாயருள்
பொழிதந்திட கொடுக்கருள் பொருள்க ளியாவுந்தாள்
பொழிதந்தெவ வுயிருமொற றுவது போலுமே

(இ-ள்) மேலே (உளவது பாட்டில்) கூறியபடி இந்தச்சோலை பொழிலென்று ஒருபெயர் பெற்றதற்குக் காரணம், இச்சோலையைப் போலவே பொழில் என்னும் பெயருடைய பூமியாகிய தாய் தன் மெற்ற சகல ஜீவகோடிகளுக்கும் உயிர் வாழத்தற்கு உதவயாகக் கொடுக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் 'இச்சோலை (கூ-உ-பாட்டுக் கூற கூறிச்சபடி) தானும் கொடுத்தது எவ்வயிர்களையும் காப்பாற்றுவது போலும்

‘பொழில், சோலைக்கும் பூமிக்கும் பொதுப்பெயர், பெயருடை-
பெயரை ஆடைய, பூமித்தாய - பூமியாகியதாய், பெய்றி தந
திடமி-பொழிந்து, பொழிதந்து-கொடுத்தது,

‘உக. கண்ணுறக குளிரந்தது கண்மெய் தொடடித
தண்ணுறற துண்குளிரந்ததுசெந தாலலை
பண்ணொளி செவியைத்தண படுத்த தெண்ணிட
பெண்ணமுடி குளிராவிதத சந்த வாவினே

(இ-ள்) இந்தத் தடாகத்தைப் பார்த்து மாதிரித்தபோது கண்க
ளிரந்தது, தொடவே உடம்புமுழுதும் குளிரந்தது, குழிக்க நாக
குளிரந்தது, அலைசெய்யும் ஓசையால் காது குளிரந்தது, நீனைக்க
நெஞ்சமும் குளிரந்தது

மெய் - தேகம், தண உறறது - குளிரச்சி அடைந்தது, உண -
உண்ண, தணபடுத்தது - குளிரச்சி ஆடை உச்செய்தது, தால்-தாலு
(வின விசாரம்) நா, ஆவி - தடாகம்

120 மேவுறு பொருள்களெவ் வெவைவும் வேவுறீஇ
வீவுறச் செய்யுமிவ் வெருசு ரத்திடைச்
சாவுறு கமககுயிர் தருவ துன்னியோ
வெகியன றறைந்தன நிதனை யானறவா

(இ-ள்) தன்னிடத்திலே வந்து சேர்ந்த எல்லாப் பொருள்க
ளையும் வெந்து நாசமடையச் செய்கின்ற இந்தக்கொடிய சுரத்
திலே சாக இருந்த நமது உயிரை இது காக்கப்போகிறதென்று
தெரிந்தோ, இதனை வுவி என்று மேலோர் கூறினா

வேவுறீஇ - வேவுறற - வெந்து, வீவு - சாவு - அழிவு, உன
னியோ - எண்ணியோ, ஆவி, தடாகத்துக்கும் உயிருக்கும் பொதுப்
பெயர், ஆனறவா - சுற்றப்பெரியோர்

121 மாதியி லைசவினறி வணக ரைக்கயற
றதலை புரட்டுமீத தடமொர் சற்றறமே
சித்தசுரு சலமின்றிச் செகத்தை யாணா ருண
மெயத்தவச் சனகளு தியரை வீழுமே,

(இ-ள) சமுத திரத தினுள்ளே, களாயினின்றும் தூரமாகச் செல்லச் செல்ல, அலைகுறைந்து நெடுநூரஞ் சென்றபின், அலைசிறிதாயினும் இல்லாதிருக்கும் அதபேல, விசாலமாகிய இகதடாகமும் மத்தியில் அலைவிலலாமல கரை அருகே அலை வீசாநின்றது, அதனால், அக்க கரணங்கள முற்றுந் தொழிலற்று மனம் ஒங்கிருக்க பற்க கரணங்களாகிய வாகுரு நோக்கு முசலியவைகளால் சில இராச காரியங்களையும் நடத்தி உலகத்தை ஆண்ட கனகராஜன் மதவிய யோகி சுவரஸா இந்தத் தடாகம் ஒத்திருக்கின்றது

வணக்காக்கு அமல-மனப்பமுள்ள கரை அருகே, தத்து அலை-தத்திகின்ற அலைகளை, தடம் - தடாகம், ஓர் /சற்று - ஒரு சற்றை - ஒரு சிறிது, சித்த சஞ்சலம் - சித்தத்தின் அசைவு, இன்றி - இல்லாமல், செகம் - பூமி, வீழும் - ஓங்கும்

நஉ இதத்தத் தமமனா யிலைவிண்ணே பத்தது

மத்தியிற் சங்கிள மதியை நோந்தது

நத்திணென முடடையோ நருமுக தோவென

மொயத்தநாத துளியுடு முழுது மொத்தவே

(இ-ள) இந்தத் தடாகத்திலே அதோ தோன்றுகின்ற தாமரை இலை (இருண்ட நிறமும் வட்டவடிவமும் உள்ளது கருப்பதினால்) வானத்தை ஒத்திருக்கின்றது, அந்த இலையின் மத்தியிலிருக்கும் சங்கு (நிறத்தினாலும் வடிவத்தினாலும்) இன்னு சந்திரனை ஒத்திருக்கின்றது, அந்தச் சங்கின் முடடைகளோ அல்லது அசன் முசலிகளோ என்று சொல்லும்படி அந்த இலையில் நெருங்கியுள்ள நீர்த்த துளிகள் நகத்திரங்களை ஒத்திருக்கின்றன

தடம் - தடாகம், அமமனா இலை- அந்தத் தாமரை இலை, வயத்தது - ஒத்தது, மதி - சந்திரன், நோந்தது - ஒத்தது மத்தின் - சங்கினுடைய, ஒண்முடடை - பிரகாசமான முடடை, நரும - ஒளிவிடும், மொயத்த - நெருங்கியு, உடு - நகத்திரம், முழுது - பூரணமாக.

நங் சுற்றுமவென சுரமுறு சோலை சூழ்தடம்

வெற்றிநு விசுமபிடை மேக மதரியி

ஹனுனொளி மதயனை பொகரும் பாசியின

சுருணையா மதியுறு களங்க மானுமே

(இ-ள) பாலவனத்தினாலே குழப்பப்பட சோலையின் மத்தியிலே இருக்கிற இந்தத்தடாகம், எப்பக்கங்களிலும் வெறு விசம்பு ருடி அவ விசம்பின் மீயிலே உள்ள மீமத்தின நடுவில் விளங்கும் ச த்ரனை ஒத்திருக்கின்ற இ அததடாகத்தினுள்ள பாசித்திரா, அசா திரனிடம் துள்ளுகளங்கத்தொத்த ஒத்திருக்கின்றது

சுறம - குழவம், வெஞ்சுறம் - உடமனமான பாலவனம், தம்ம - தடாகம், வெறுஇரு விசம்பு இடை - வெறுமைமான பெரிய பானகத்தின் மத்தியில் உள்ள, ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற மதி - சந்திரன், திறை - திரள், மானம் - ஓசும

ஊசு. விண்ணமும் விண்ணிடை மேவும் யாவுந்தன

கண்ணுற விளங்குதன கண்ண தொன்றுபலிநா

விண்ணிடா நலத்தவித தடத்து நனகொளிரா

தண்ணுமயி விண்ணிறத தழகை மெனசொல்லென

(இ-ள) இததடாகம், வானமும் வானத்தல் உள்ள சூரியன் சந்திரன் முதலிய சகல பொருள்களும் தன்னிடத்திலே (பிரதி பம்பங்க ளாக்) விளங்கப்பெற்றிருக்கின்றது வானத்திலோ, இததடாகமாவது இசுன்றள்ள பொருள்கள் யாதாயினு மொன்றாவது காணப்பட வில்லை ஒப்படிபட்ட மேனையுடைய இத்த தடாகத்திலே விளங்குகிற அந்த வானத்தின் நீலநிறத்தின் அழகை யான என உடனடி சொல்லுவேன்,

விண்ணம் - வானம், தனகண்ணது - தன்னிடத்தில் உள்ளது, விண் விண்ணிடா - வானத்தில் இல்லாத, நலத்த-சிறப்பையுடைய, நனகொளிராது - நன்றாக விளங்கி, செல்லகேன - சொல்லுவேன்

நடு ஆழிபு மாழியி லமரு மாயனும்

பாழிய வாழியுட பறம்பு மத்தனைச

சூழுக கடைநதநாட டோன்று மாலமும்

விழுமா லீங்கொளிர விண்ணின் வண்ணமே

(இ-ள) ஆழித்திரத்தின் நிறத்தையும், அதிலே (துயிலகொண்டு) தங்கும் கிருமாலின் நிறத்தையும், அதில் (அமிரதம் பெறும்பொருட்டு) அததிருமால் தலைவனாகத்தேவரும் அசுரரும்) மந்திரமலையை மத்தாகக்

அமமலை சுழலுமபடி கடைந்த காலத்திலே (அவவமிரதம் உண்டாகு முன) மேலேப்பட்ட வித்தகின் நிறத்தையும் இததடாகத்தில விளங்கும் ஆகமீத்தின் நிறம் ஒக்கும்

ஆழி - சமுச்சுரம், மாயன - வித்தன, பாயி - விசாலம் உள்ள பிறமலை - மலை, ஆலம் - வித்தம், வீழும் - ஓங்கும், சங்கு - இவர்க - இத்தடாகத்திலே,

[வான - நிறத்தகருக கடலை உவழித்த விடத்து அதனோடு சம்பந்தம் உள்ள திருமலை உவமானமாகியதேயன்றி, அக்கடல் கிருமலை என இந்நெருநாடனும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் தரும் உபபாக்ககொண்டது கூறப்பட்டது]

கூசு. அந்நிபு மனைபவின நதது வண்ணஞ்சீர
சூனருகா யாவும்ற சுடரு நீலமுங்
கனறாரி ல் மிஞா கண்கள போளீறு கூர்
மனறலகெர் னொயதனு மாறு மனறல்வ.

(இ-ள்) மேலும் அந்த வானத்தின் நிறம், காயாமலா நீலமணி நீலபு இவைகளின் நிறத்தையும் மேலும்

அநைய - அப்படிப்பட்ட, விண்ணத்து - வானத்தினுடைய, கன்று - நெருங்கிய, மறசுடரும் - மன (- மிதவும்) சுடரும் (- ஒளி செய்கின்ற), நீலம் - நீலத்தின்ம, கன்று - வநையல் அணி - அணித், கையினா - கையை உடைய மாநருடைய, கூர் - மிஞருநீ - மனறல் கொள் - வசனை கொண்ட, நெய்தல் - நீலமலா, மாறும் - ஒக்கும், மன்ற - நிசயமாக, ஏ - அசை

கூஎ இன்னமவின னிறத்தனை யேயப்ப யாவென்ற
கனவிமா மருநெயின காமா கண்டமு
மனனதன பகையென வறையப் பெற்றியூர்
மனனனநகாண கோமபியி னீலமேனியும்.

(இ-ள்) இன்னமும் அவவிண்ணின் நிறத்தை ஒக்கும் பெருநள கள யாவை யென்றால், அவை வருமாறு — மயிலின் கழுத்தும் மயி விகுப் பகையென்று சொல்லப்பெற்றதும் நான் நேற்றிக் கண்ட தும் ஆகிய கோமபியினது நீல நிறம் படைத்த உடம்பும்

யெய்ய - ஒப்பவைகள், யா - யாவை, கனனி - இளமையு
டைய மா - பெருமையுடைய, மஞ்ஞை - மயில, காழா - அழ
கிய, கீழாடம் - கழுத்து, அன்னதன் - அமமயிலினுடைய,
அறைய - செல்ல, சென்னல் - நெற்று, காண் - கண்ட, கோமபி
யின் - கோமபியனற செந்துவனுடைய, மேனி - உடம்பு

நடநீ எனறுவே றுயமங்க ளெடுத திடமபிடு

முனறாகந் ததிதவன மொழிவன கோமபிநே

ரஎறுமற நிபாவுடுமரப பரூ மன்னத

னினறனி நிறமபசசை பென்று தோதியால

(இ) ள்) என்று சொல்லி முதற பிரயாணி வேறேயும் உவமானப்
பொருள்கள் கூறத் தொடங்குகையில் இரண்டாம் பிரயாணி இடை
யேயுடைய பின்வருவதன்ச சொல்லா முயினுள் - கோமபி ஒப்
பாகாது, 10 கூறிய மற்றெல்லாப் பொருள்களும் ஓகும், கோமபி
யின் நிறம் பசசை, ஆசனேத தெரிந்தகொளையாக

உவம்ம - உவமானப்பொருள் - ஒப்ப னப்பொருள், இயமபிடு
முன் - சொல்லுமுனளுக, தகைந்து - ததிதது, அநிகதவன் -
அடுத்த பிரயாணி, மொழிவன - சொல்லுமான, கோ அன்று -
ஒப்பு அல்ல, மற்று யாவும் - மற்ற எவையும், அன்னதன் - அப்
படிப்பட்டதனுடைய - அந்தக் கோமபியினுடைய, இன் - இனி, ,
தனி - ஒப்பற்ற தோதி தோவாய, ஆவ அசை

[கோமபியின் நிறம் லீலம் என்று முதறபிரயாணி கூறியதனை
இரண்டாம் பிரயாணி மறுத்துத் தான் பசசை என்றதற்குத் தக்க
நியாயம் சொல்லப்படுகது, தான் அந்தச் செந்துவை நன்றாகத்
தெரிந்திருப்பதை நிரூபித்தற்கு அந்தச் செந்துவின் வடிவ வரு
ணனையையும் தான் அதைப் பார்த்த இடத்தையும் காலத்தையும்
பின்வருமாறு விவரித்துக் கூறுகின்றான்]

நக அதனினு மற்றுத மான செந்துவிம

மதிகதா வழங்குறும் வைய சதநிலை

சிதலைதின பலவியி னெடிப தேசமும

விதாபணி நாவுபிற றலையு மேயன

(இ-ள்) சூரிய சந்திரா வழங்கப்பெற்ற இந்தப் பூமண்டலத்திலே
அந்தக் கோமபியிலும் ஆசனியமான செந்து கிடையாது டல்லியி

னது நீண்ட தேகம்போன்ற தேகமும் பாம்பின் நாககுப்போலப்
பிளவுபட்ட நாவும் மீனுடைய தலைபோன்ற தலையும் அதற்குண்டு

மதுகா - சந்திரன் சூரியன் வைபகம் பூமி, இஃ - இலலை,
சிதலை - கையாள், தின - தினலும், விதா - (கனமடா அஞ்சி)
நடுங்குகின்ற, ப்ணீ - பாம்பு, மேயது - பொருந்தியது

சு0 அதன்பத முககவ ராக முவிர

றதைவினறி யுளதுவால சால நண்டது

ததிமந்த மேயுடற கதாபபைங கேழினுக்

கெதிரகண்டா ரிலலையிம மணணி நெங்குதீம

(இ-ள) அநதக்கோடியின் பாசங்கள் ஓவ்வொன்றும் மூன்று
பிரிவுகள் உள்ளவைகளாய் நெருங்காத மூன்று வீரல்களை உடம
யலவால் மிகவும் நீளமானது, கதி மந்தகதியே, அதன் உடம்பின்
பச்சை நிறத்ததுக்குச் சமானத்தைக் கண்டவர்கள் இநதப் பூமியிலே
என்கும் இலலை

பதம் - மாதம், முககவா - மூன்றுபிரிவு, முவிரல - மூன்று
விரல்கள், தகைவு இனறி - நெருக்கம் இல்லாமல், சால - மிக, கத்-
நடை, உடற கதாப பைங்கேழினுக்கு - உடலின் பிரகாசமான
பச்சை நிறத்ததுக்கு, எதா - எதிரானபொருள்

சுக வாயுவையுண்டது வாயங் காப்பொடு

தூயவெய யவனிளரு ஈடறிற ரோயநதிடு

நேயமொ டுடலைந்ட டுககி டககோ

மேயதின தூதயததென விழியி னோக்கினேன.

(இ-ள) அது, இன்று உதயத்தில காற்றைக் குடித்துக்
கொண்டு, வாய்கிறந்த வண்ணமாக உதய காலத்தச சூரியனுடைய
கிரணங்கள் தனமேலே பட விரும்பி, உடம்பை நீட்டிக் கிடத்திக்
கொண்டு படுத்திருந்தது. என கண்ணாலே யாததேன

வாயுவை - உணவி அது - அது காற்றைக் குடித்து அங்குப்பு-
திறப்பு, தூய - பரிசுத்தமான, வெயயவன-சூரியன் இளஞ்சுடா
இளவெயில் தோயநதிடு - படிநதிடும், நேயம் - விருப்பம், மேயது
மேவியது, விழி கண்

“முதற பிரயாணி “நேற்றுப பாரத்தேன” என்று சொல்லியதை மனதில வைத்து இரண்டாம் பிரயாணி “இன்று உதயத்தில பாரத்தே” என்றான். முன் இவர்கள், நடுபக்கலில் வழி-நதராக ளென்றதனால் இப்போது பிறபகல என்பது விளங்கு”]

சஉ. எனறலு முன்னவன யானு முன்னைப்பா
லன்னதைக் கண்டிளே நதனவண ணமமுனரு
சொன்ன நீ கமேயிது துணிபொ சோலையின
மன்னுநீ மூல்து வைக நேரக்கினேன

(இ-ள) என்று இரண்டாம் பிரயாணி சொன்ன உடனே முதற பிரயாணி கூறுகின்றான் - நானும் உன்னைப்போலவே நேற்றுப பாரத்திருக்கிறேன் நான் முந்திச் சொல்லியபடி அதன் நிறம் நீலந்தான் இது நிச்சயம் அது ஒரு சோலையின் நிழலிலே இருந்தபோது பார்த்தேன

ஆனாலும் - என்று சொன்ன உடனே, அன்னதை - அதை, கண்டிளேன - பாரத்திருக்கிறேன், வண்ணம் - நிறம், நீழல - நிழல், வைக - தங்க

“சிந் எனறலும் பின்னவன பரசை யேயென
நன்றுபச் சையோவென நகைத்து முன்னவன
கண்டிளேனெனனைநீ யிரண்டு கண்களு
யினறிய குருடனென நெண்ணினை கொல்லென்றான்

(இ-ள) என்று முதற பிரயாணி சொன்னவுடனே இரண்டாம் பிரயாணி, அதன் நிறம் பச்சைதான் என்று வற்புறுத்திக்கூற, முந்தியவன், நல்லது பச்சையோ என்று கோபச் சிரிப்பாகச் சிரித்து, என்னை இரண்டு கண்களும் இல்லாத குருடன் என்று நினைத்தாயோ என்று கோபமாகக் கேட்டான்

என்றலும் - என்று சொன்ன உடனே, பின்னவன் - இரண்டாம் பிரயாணி, நகைத்து - சிரித்து, முன்னவன் - முதறபிரயாணி, கண்களின் கோபத்தான், இன்றிய - இல்லாத, எண்ணிக்கொல - எண்ணினையோ

சச இப்படி யேயுன் திரண்டு கண்களு
மெப்பொழுது துடிமுது விடுமென மூலவை

யப்பிர'யோசன மாகு மாகவே

சேப்பிய படியிழை தவைக டிணணமே

(இ-ள்) உன்னுடைய கண்களிரண்டு எப்போது இவ்வாறு
ருகவே உதவி ஆனால், அவைகள் பரியாசனம் இல்லாதவைகளாம்
பிரயோசன மில்லாதவைகளாகவே, நீ செல்லியபடியே இழக்கப்
பட்டவைகள் எனபது நிச்சயம்

அப்பிரயோசனம் ஆகும் பிரயோசனம் இல்லாதவைகளாகுமா,
சேப்பிய சொல்லிய, இழந்தவைகள் - இழக்கப்பட்டவைகள்,
பின்னணி - நிச்சயம்

சுரு என்றுபின் எவனிசைத தானிவ வாறவா
கனறினா கலாயுதனா கலக மிருமிட
வனறுசொற்போகைப்போ ராகு செவவிழை
செனநனை வேறொப திகனதே உதரோ

(இ-ள்) என்று பிரதியவன் மறுமொழிகுறின இவ்வாறு
இருவரும் சினைக்காண்டு கலக்குசெய்தாகும், அந்தக் கலைய
மிதநது வாய்ச்சண்டை கைச்சண்டையாகப் பொருளு சமயத்திலு
மூன்றாம் பிரயாணி யொருவன் அந்தச் சோலைவழியே போனான்

இசைத்தான் - சொன்னான், கனறினா கலாயுதனா - கொழி
தக் கலக்கு செய்தார்கள், அன்று - அப்பொழுது, அகக்
யாணி, அச்சேத்தது - அவவிடத்தில் - அந்தச் சோலையிலு
அசை

[அன்று என்பதற்கு அந்தத்தினம் எனபது சாதாரணமான
பொருள் ஆயினும் சீவகபந்தாமணி கனகமாலையாரிலம்பகம் ழா
திரமுன்று' என்ற பாடின் உடையிலும் இலக்கணியாரிலம்பகம்
'எய்தது நீ' என்ற பாடின் உடையிலும் அன்று என்பதற்கு அப்
பொழுது என்று பெருள் எழுதியிருப்பது காண்க]

சுசு அனையனைத் தமமரு நழை, நிருபின்
நினைபது நீயெனப் பசை யென்காலோ
பனநீ யறிதியே லெனநிபுன நவாலை
சொன்னிரு நிறமுமன நுணமை சொல்லுகேள்

(இ-ள்) அவர்கள், அவனை அழைத்துத் தம்பக்கத்திலே இரகம் 'டி' செய்து, எங்கள் கலகத்துக்குக் காரணமாகிய இந்தச் செந்வின நீடம் நீலமோ பசுசையோ உனக்குத் தெரியுமா? சொல்லென்று கேட்டது; அவன், நீங்கள் சொல்லிய இரண்டு நிறமுமற்று உண்மையாகச் சொல்லுவேன், கேளுங்கள்

அனையனை - அவனை, இனையது - இந்தக் கோமடி, பனுதி - பன்னுதி - சொல்வாயாக, அறிதியேல் - அறிவாயானால், சொன்னான், சொல்லுகேன் - சொல்லுவேன்

எ. இதற்குச் செத்துவை நேற்றி ராவிடை

நெய்ததனி விளக்கொளி நேரி னோகுகினேன்

மொய்த்தகரா நிறத்ததென மொழிநம் பீரென்றிற்

கைத்தலத் துளத்து காட்டு கேன்னெனான்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட செத்துவை நேற்று இராததிரி விளக்கெனத் திரிபாததேன் அதன் நிறம் கறுப்பு என எந்தையையுமே நீங்கள் நம்பவில்லையானால், அது என கைவசம் இருக்கிறது, காட்டுவேன் என்று சொன்னான்

இதற்கு - இதன்மையுடைய இரா இடை - இராததிரியிலே நெய்ததனிவிளக்கு - நெய்விட்டெரித்த ஒரு விளக்கு, மொய்த்தகருவகிய, கரா - கறுப்பு, நிறத்ததன - நிறத்தை உடையது, என மொழி, என் வாசனையை நம்பா எனில் - நீங்கள் நம்பவில்லையானால், கைத்தலத்து - கையினிடத்தில், காட்டுகேன் - காட்டுவேன்

சஅ - காட்டுக நீலமன் நேடு என சொன்னானை

தோட்டொழித் தடுகெனென ஞாருவன சொற்றன

டைடிய பசுசையன நெனாரி ஞானை

விட்டுவ லென்றனன வேறொரு நூத்தனே

(இ-ள்) என்று சொன்ன உடனே, அதன் நிறம் நீலமாக இரவிட்டால் என்கண்களைத் திறந்துத் தொலைத்து விடுவேனென்று முதற்பிரபாணி சொன்னான், பசுசையாக இராவிட்டால் என உயிர்ப்பாண மாயத்து விடுவேனென்று இரண்டாம் பிரபாணி கூறினான்

காடகெ காடவொயாக, நீலம் அனறேல - நீலம் அலலாமற
பொனா னோடெ - துனதது, ஒழித்திவெல - தொலததுவிடு
வேன இசாறநன்ன - சொன்னா, நாடமுய - (நாணச் சொலவி)
ஸதாபித்தி வீடெவெல - மாயததககொளவேன

சுசு இன்னணஞ சபதமற திருவ ருஞ்செய்

வநநிய கையமெல லாம கனறி-

முனனுயப்பே னதனைநீ முறையி னோக்கிய

பின்னது கரிதென்ப பேக விரனறேல

புண்ணுவ லதையிஃ துணமை யெனறவா

கணனொநா விடுகவே காம ரூபியும

வெண்ணிற மொடுமுற வெயாதது மூவருந

துண்ணுறநா தேளிதிது சொலவி னாரோந்

(௭௭) இவ்வாறாக, அவ்விருவரும் பிரதிக்கினைசெய்ய, முன
நாம பிரபாணி, உருகீள சந்தேகமெல்லாம் நீங்கி விடுமபடி அந்தப்
பிரபாணியை உருகீள எதிரே விடுவேன, அதை நீங்கள் பாராத பின்பு
நீங்களே அது சுருமையானதென்று சொல்வீர்கள், நீங்கள் அவ
வாறு சொல்லாவிட்டால், நான் அதை உண்டு விடுகிறேன் - எனது
சொல்லி அதை அவர்கள் கண்முன்னே விட்டான் விடவே அது
வெண்ணிறத்தோடு வெளிப்பட்டது அதுகூட மூவரும் திகை
கிடடார்கள் கலகமும் தெளிந்தபின்பு அவர்கள் மூவருவதரச
சொன்னார்கள்

இன்னணம் - இப்படி, செய - செய்ய, அநநியன் - முன்னும
பிரபாணி, ஐயம் எல்லாம் - சந்தேகம் முழுவதும், அகன்றிட -
நீங்க, முன உயப்பேன் - எதிரே விடுவேன, முறையின் - ஒழுங்கு
காக, கரிது கரியது, அனறேல - அல்லவென்றால், உண்ணுவல் -
உண்பேன், காமரூபி - கோம்பி, வெண்ணிறம் - வெள்ளை நிறம்,
வெயாதது - (பயத்தினால்) வோதது, துண்ணுறநா - ப்யம் அடைந்
தார்கள்

[பலசமயத்தில பலநிறங்காடும் கோம்பிக்குப் பச்சேந்தி
யென்பது சாதாரணமான பெயர் இந்நூலில் கோம்பியின் பல
நிறங்கள் எடுக்கக் கூறப்படுவதனாலும், பச்சைநிறம் என்பது பச்
சைநிறமுள்ள ஒருநிலையென்று ஒரு நிறத்தையே குறிப்பதனாலும்,

இநதால் 'பச்சோந்தி விருத்தம்' என்று பெயாபெற்றமல 'கோம்பி விருத்தம்' என்னு அபிதானம பெற்றது]

ருக மன்னுமெப பொருளெவா வாயிற கேடபினு
மனன தன மெயபொரு ளறிதன மொப்பறி
வென்னுமவள ளுவாமொழி யெண்ணி நோக்கிடா
நின்னனமல கிககல கஞசெய திட்டனம

(இ-ள்) "எப்பொருள யாயாவாயக்கேடபினும் அப்பொருள்-
மெயப்பொருள் காண்ப தற்வு" என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கி. ததை
எண்ணிப் பாராததனால், துன்பு மிகுந்த இந்தக் கலகத்தை நாம் செய்
யுமபடி. நோந்தது

கேடபினும் - கேட்டாலும், அனைதன் - அதனுடைய, இன்
னல் - துன்பம், மலகு - பெருகிய

ருக நிலைகண்டா மீனென்று சாற்ற வால்கண்டா
நிலைகண்ட தரவமே யென விரண்டிமா
யலதுமா மலங்குநே ராகு மினனத
நிலைமுழு தறிந்திலே நிகழத்தி னேமபல

(இ-ள்) தலையைப் பாததவாகன மீனென்று சொல்ல, வாடிப்
பாததவாகனம் பாதது மீன் அன்று, பாம்பே என்று சொல்ல, மீனி
தலையுடையமையால் மீனும் பாம்பின் வாலுடையமையால் பாம்பும்
ஆக இரண்டுமாகி, முழுவதும் பாம்பாகவாவது மீனாகவாவது இல
'ததனால் இரண்மே அலலாததும் ஆகும் மலங்கு என்ற செந்தவ,
மயக்கஞ் செய்புந் தன்மையில், இந்தக் கோம்பி டுக்கும் இதன் நிலை
மைப்பப் பூரணமாக அறியாமல் புலவற்றைப் பேசினோம்

சாற்ற - சொல்ல, இலை - இலலை, அவம் - பாம்பு, என் -
என்ன - என்றுசொல்ல, மலங்கு - மீன்தலைபோலும் தலையும் பாம்பு
வாலபோலும் வாலும் உடைய ரீவாமும் பிசநது, நோ ஆகும் -
ஒப்பாகும், இன்னதன் - இந்தக் கோம்பியினுடைய, உணரநகிலேம-
அறிந்தோம் இலலை, நிகழத்தினேம பல - புலவற்றைப் பேசினோம்

ருக ஒருமுக மேயொழிக் குறறு நோக்கிடி
இன்னகின் செகுககிசை யெய்கிக் கண்ணிறிற்

சாயின் தாகச்சித திரததிற காணுருப

பாரும்தன புதுமையா புகல வல்லரே

(௪) ஒரு முகமே ஒரு புகத்திலிருந்து பாரததால் எருதின
புகல கவம புதுப்பகத்தககு விதிப்பகத்திலிருந்து பாரததால்
சாயின் முகமாகவும் தோனறமடடி சித்திரத்தில எழுதப்பட்டுள்ள
புகலவை இது ஒரும இதுதன புதுமையைச் சொல்ல வல்லவாகள
பாரிருக்கிறார்கள்

ஒருதிக்கு - ஒருதிக்கு, கோககிடிஸ் - பாரததால், எருதினது -
எருதினுடைய முகம், எயதி - அடைந்தது, கண்ணுறில் பாரததால்,
கரியினது - யானையினுடைய முகம் காண உரு - காணப்படுகின்ற
உருவம், பொரும - புகல, புகல - சொல்ல, வல்லா - வல்லவா

[ஒரும எனபதன்முன் “ மயக்கஞ செய்யுந் தளமையல்”
இதற்கு நமதயி பாட்டின் உரையில வருவித்ததுபோலவே
இதற்ப பாட்டினாலிலும் இனிவரும் நுசு முத்தல நுக-இறுதியாக
உள்ள பாட்டிற்க்கின் உரையிலும் வருவித்ததுகொள்க]

நுசு சிலமார ப்சியமெயச சிலையி ராமனுப

கோலமார காவணங் கொண்ட கண்ணனும்

பாலவா நிறத்தலா யுதனும் பாரிலா

நீலமாற கடவுளை நிகர் மினனதே

(இ-ள) பச்சை நிறமுடைய இராமனும், கரிய நிறமுடைய
கிருஷ்ணனும், வெண்ணிறமுடைய பலபத்திர ராமனும் ஆகப் பூமி
யில அவதாரம் செய்த நீலநிறமுடைய திருமாலையும் இது ஒரும

சீலம் நல்லெழுத்தம், ஆர்-நிறைந்த, பசிய-பச்சைநிறம் உள்ள,
மெய - தேகத்தை உடைய, சிலை - விலலை உடைய, கோலம் ஆர்-
அழகு நிறைந்த, காவணம் - கறுத்த நிறம், கண்ணன் - கிருஷ்
ணன், பால அவாம் நிறத்து - பாலம் அவாவும் (3 விரும்பும்) நிறத்
தையுடைய - டாலினும் மிகக் வெண்மையான நிறத்தை உடைய,
அலாயுதனும் - அலத்தை (- கலப்பையை) ஆயுதமாக உடைய பல
பத்திர ராமனும் (ஆக), பாரில ஆம் - பூமியில ஆகிய (- அவதரித்த),
நீலமாறகடவுள் - நீல நிறமுள்ள விஷ்ணு

கிருஷ்ணனிலா கவிந்தி பட உ மாதியிற

சேருநீ ராவியாயத் திரிந்து மேகமாய

மாரியா யாலியாய மறறும் பலலுரு

உவாருமா லதனையு மன்ன தினனதே

(இ-ள்) கடல ஆறு குளம் முதலியவைகளிலுள்ளன, குளம் வெப்பத்தால் நீராவியாகிப் பின்பு மீள்கமாகி மேகத்திற்ருந்து மழையாகவும் ஆலாங்கடடியாகவும் விழுந்து இவைகளையெனற் றுமடுபஸ் முதலிய வேற பல உருவங்களாகவும் மாறுகின்றது அப்படிப்பட்ட னையும் இது ஒக்கும்

பாரில் ஆகவி - பூமிமீலே உள்ள கடல, பட்டம் - குளம், ஆள் - ஆலாங்கடடி, (ஆலாங்கடடி விழுதலைக் கலமழைப்பய்கிற தென்று சொல்வதுண்டு) ஆரும் - பொருந்தும், ஆல - அசை, அன்னது - ஓத்தது, இன்னது - இது

ருசு. தோடுறு முட்டையாத தோன்றிப் பினவழ

கீடமாய வளநதுமுன கெழீஇய உண்டோ

கூடுசெய துறைநதுநீங் குபு பறாதுலாரு

சேடுடைப படடுபுச சிமையும்டேறுமே

(இ-ள்) படடுபுசசி, முதலில் முட்டையாக இருந்து பொரிக்கப்படடுபு புழுவாகி அந்த வடிவத்தின சிலநாள வளநது பின்பு முட்டைவடிவமான கூடுகடடி அதன் உள்ளே சிலநாள இருந்து பூரணவளநது அடைந்த உடனே அந்தக் கூட்டைத் துளைத்துப் புறப் பட்டி வெளியே பறந்து உலாவும் அப்படிப்பட்ட படடுபுச்சியையும் இது ஒக்கும்

தோடு - முட்டையின் ஒடு, கீடம், புழு, கெழீஇய - பொருக்கி, அண்டம் - முட்டை, நீங்கு - நீங்கி, உலாம் - உலாவும், சேடு உடை - அழகை உண்டி

[படடுபுச்சி, முட்டைப்பருவம் முடிந்த புழுவாகி வளநது, புழுப்பருவமும் பூரணமான உடனே தன் உடம்பில் உள்ள ஒருவகைச் சத்தினால் பட்டுதல் இழைத்தது, இந்த தாவீனால் தன் உடம்பைச் சூழிக் கூடுசெய்து, காற்று மீயில் மறை பணி இவைகளால் பாடிக் கப்படாமல் அதற்க் கூட்டினுள்ளே சிலநாள் ஆகாமலினறி இருந்து வளநது, கூட்டுள் வளரும் பருவம் முற்றுப்பெற்ற உடனே தன் உடம்பில் ஊறும் ஒருவகை நீரினால் அந்தக் கூட்டை நனைத்து

சயது, உறிய பாகத்தை எளிதாகத் துளைத்து, தெனியே
 லாவுகின்றது இப்படிப் பறக்கும் பூச்சிப் பருவத்திலே
 பட்டுப்புச்சிகள் ஆறாம் பெண்ணும் சோகிறதன, சோரத்
 து ஆண்டிசுசி நெறதுவிடுகின்றது பெண் பூச்சியும் முடைய
 டட்டின் இறந்துவிடுகின்றது பட்டுப்புச்சி புழுவாயிருந்த காலத்
 தன் உடம்பில் சேமித்து வைத்திருந்த ஆகாரச் சத்தே அது
 கூட்டு வாரும் காலத்தில் உபயோகப் படுகின்றது, இவ்வாறே
 பெரிய பிராணிகளில், புழியின் வடகூட்டு முடிவாகியது துருவப் பிர
 தேசத்திலுள்ள வாழும் வெண்ணிற முடைய புதுருவக் கரடிகள், பெப்
 முள்ள சில மாதங்களில் சேமித்து வைக்கும் ஆகாரச் சத்திற்குக்
 கொடுங்குநீர் மிகுந்து எங்கும் உறைபனி மமக்க கவாந்துகொண்
 டும் வேறு சில மாதங்களில் எவகை ஆகாரமும் முயற்சியும் பூ
 டுமூல நிரவும் படிநீர் இடைவிடாது தாங்குகின்றனவோலிருக்
 கின்றன இவைகளை ஆகாரதிகளை விவரித்தேயது கொடுங்காலம்
 யோகத்திலிருக்கும் யோக்கைப்பற்றி ஞாபகமுடிகின்றன]

ருள உரிமைப் பிவரவ ருள்ளத துள்ளுபு
 தெரிமல ரெதுவெது வவவத் தேமலா
 தருமணமவரவா தமக்குர கந்திடு
 மொருமனோ ரஞ்சித மலரு மொகஞ்சு*

(இ-ள) ஒரே மனோஞ்சிதப் பூவானது, யார யார எந்த எந்த
 பூவை உத்தேசித்துக்கொள்கிறார்களோ, அந்த அந்தப் பூவின் வாச
 னையைய அவ்வாறுகருகுக கொடுக்கின்றது அப்படிப்பட்ட பூக்கள்
 யும் இது ஒக்கும்

உரிமையின் - சுந்தரமராக, உளம - மனம் உளஞ்சு - சிந்த
 தித்து, தெரிமலா - ஆராய்ந்து தெரிந்தெடுத்தது, அவ்வத் தேமலா -
 அந்த அந்தத் தேனையுடைய பூ

ருஅ எவ்வெவ ஐறவைபெய வெவணீங் கூவிடு
 மவவவவண்ணஞ்செவவி தவிர யித்துக்கூயத்
 தெவவுபுள வலைஞருந் திகைப்புச் செய்திடு
 மொவவவில விகடப்புள ஞமபொ ருஉமரோ.

(௭-எ) விகடப்பறவை என்ற பக்ஷியானது, எந்த பறவை உட்படி எப்படி? கூவுமோ, அப்படி அப்படியே கூவி, களைப் பிடித்தலை தொழிலாக உடைய வேடரும் திகைக்கும்படி செய்யும் அந்நப பறவையையும் இது ஒக்கும்

எவ்வெழு என்பதில் இறுதியில் உள்ள அ சாரியை செக விது - நன்றாக, கூய - கூவி, தெவவுகல் - கைக்கொள்ளல், புள் வலைஞா - பக்ஷிபிடிக்கும் வலையை உடைய வேடா, ஒவ்வல் இவ-உ (இன்றம்) சம்மாருசல் இல்லாத, விகடப்புள் - (மற்றைப் பறவை தெள்ளப் போகக் கூவி) விகடம் செய்கின்ற ஒருவகைப் பறவை, பொழுது - ஒக்கும்

இ-ஊ விகடப்பறவை என்பது அமரிகா தேசத்து வனங்களில் வாழும் ஒருவகைப் பறவை இது எந்தப் பறவையைப்போலவும் கூவவல்லது இது பல பறவைகளபோலக் கூவுமோது, பாடமத் தூர்த்தே சின்று கேட்போ, பல பறவைகள்கூடக் கூவுகின்றன வென்று நினைப்பார்கள இந்த ஆசசரியகரமான சத்தியையுடைய இரதப் பறவை மிகுந்த குறும்புகுணமும் உள்ளது, வல்லூறு பிபாச - கூவி மற்றைப் பறவைகள் அஞ்சி ஒளிக்கச்செய்து, அந்த அந்தச் சாதி ஆண பறவை போலக் கூவி அவற்றின் பெடைகளைக் கூட்டினின்று வெளியே வரச்செய்தும் விளையாடும்]

"நூக் ப்ரிபவாக கமுகணீ பிரிநது மீளவும்

வருபவாக காகசித்தம் மாட்டுவதவொவ

வொருவருந் தங்கடகே யுரிய ரெனறெண்ப

புரிபவ ரெனுமபரத் தையரும் போலுமே

(இ-எ) வேசையா தமமிடம் வந்து சோநதிருந்த புருஷா பிரியம்போது அவர்கள் பிரிவதைச் சகியாதவாபோல அழுவா அப்பருடா பிரிந்துபோன தற்சமயத்தில முன், பிரிந்துபோ யிருந்த வேறு புருஷா வந்து அழுகைக்கு கீரணம் யாது என்று கேட்பார்க்கு உமமுடைய பிரிவே என்று சொல்லி "போவார்க் கழுத கணணீவரு வாராகும் பொருந்தியதே" ஆகச் செய்வா ஜீவ வாராக அவர்கள் தமமிடத்தி வரும் ஒவ்வொரு புருஷரும் அவர்க ளைத் தங்கள் தங்களுக்கு மாத்திரம் உரிமைப்பட்டவரென என்று தம்

2 செய்வார்கள் இப்படி கூறப்பட்ட வேசையாரை இது
ம

அழகண்ணீர் - அழக கண்ணீர், மளவும் - திருமபவும், தம்
1 டு - கம் விடத்தில, புரிபவா - செய்பவா, பரததையா - வேசை

சூ0 புருடர்கள் வலிந்துகைப் பொருணை கடுகொளவ
வெயிலிழைப் பரததைய ரென்ன விதேழி
லருகலின் மயிலின் மரு கண்ணீர்துதம்
மிருகனுந் தரககொண்ணு முடுமென பாரமுடோ

(இ-ள) புருடர்கள் தமது கையிலுள்ள பொருளை வலியுக்
கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளும் அந்த வேசையாரோடும், கையிலுள்ள
மயில்கள் தாமாகப் பதுக்கதிலேவந்து கண்ணை வலியுக் கொடுக்கத்
தொண்டி உண்ணுமு எனத் துண்டி சொல்வார்கள்

நலக்க கொடுக்க, எரி இழை - பிரகாசிக்கின்ற ஆபணம்,
சூது - இது - இரத்தக்கோமயி, ஏழில - அழகு, அருகல இல - குறை
தல இலலாத, மயில இனம் - மயிலின் கூட்டம்

சூக வெயிலின்வெள்ள எளியொன்றே விளங்கு பன்னிற்
வியனெய்தா முகலினை மேயவெவ் வேடுள்ளி
பயிலலா லிஃதுதான சாரநத பலபொரு
ளியலினுக் கியைபல நிற மியைநகதே

(இ-ள) வெயில என்ற சூரிய கிரணமாகிய வெள்ளை நிறமுள்ள
ஓர் ஒளிதானே, பலவெவ்வேறு நிறமுடைய கண்ணாடிகளைச் சார்ந்து
புல வெவ்வேறு நிறமான ஒளியாகத் தோன்றுகின்றதன்றோ, அது
போலவே, இதுவும் தானசாரநத பொருள்களின் தன்மைகளுக்கு
தக்கபடியால் நிறங்களை அடைந்தது

பலநிறவியன ஒது - பலவகைப்பட்ட நிறங்களாகிய மிகுதி
யைப்பொருந்திய, ஆடி - கண்ணாடி, மேய - மேயி - பொருந்தி,
பயில - பழகுதல - கூடுதல, சாரநத - சேர்ந்த, இயல - தன்மை,
இயை - இசைவான, இயைந்தது - பொருந்தியது

சூ2 இவ்வெயில பொழிவிழ லெரி விளக்கின்ற

மெளவொடவ வவாகண்ட நிறத்தைச் செப்பினே

மிளிப்பகல வெயிலிடை வெள்ளி தாம்பூ
கொஞ்சிறம் பல்வெனக குறித்தி லேழதால்

(இ-ள்) இது, நமமுன முசுபிரயாணி சோலையின பிழவி
இருக்கப் பாரததபோது நீலமாக இருந்தது, இரண்டாம் பிரயாணி, சூ
யோத்ய காலத்திலே இளவெயில் காயந்து கொண்டிருக்கப் பாரத
போது பச்சைபாக இருந்தது, மூன்றாம் பிரயாணி விளக்கு வெளிச்ச
திலே பரக்கக் கறுப்பாக இருந்தது அப்படியே நாம் சுவ்வொருவரும்
அவ்வா கண்ட நிறத்தைச் சொன்னோம் இப்போது முசிரந்த
வெயிலிலே நாம் மூவரும் பரக்க வெள்ளையாக இருக்கிற இடது, ப
சுபத்திலே பலநிறம் கொள்ளு மென்பதை நாம் தெரியவில்லை அ
களு

ாழிஸ் - சோலை', மிளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, வெள்ளி நாம்
வெண்மையாகுப, கொஞ்சம் - கொள்ளும், ஆதால் - அகளு

சூந யாவரும் வழவில்ம் யாவ ரும்வழு
மேவின மினிக்கண்ட விளம்பு வேடுமறி
லேவரு கமமைப்போற பாபப ரென்பதை
யோவின றி நெஞ்சினு ன்றுத்தல் வேண்டுமால்

(இ-ள்) இதனிடத்தில் அவ்வா கண்ட நிறத்தைச் சொல்லி
தனால் நாமெல்லாரும் குற்றமில்லாதவர்களாக இருக்கிறோம் இது,
அவ்வா காணாத வேறு நிறமும் அடையுமென்று தெரியாததனால்,
குற்றம் உடையவர்களாகவும் இருக்கிறோம் இனிமேல் நாம் கண்ட
பூற்றைச் சொல்லுவோமானால், மற்றவர்களும் நம்மைப்போல வே
பாபடார்களென்பதை நம்முடைய நெஞ்சில் அகலாது பதித்து
வைக்கவேண்டும்

வழு இலம் குற்றம் இல்லோம் கண்ட - கண்டவைகளை ,
ஏவரும் - யர்வரும், ஒவினி - நீக்கம் இல்லாமல், உறுத்தல் - உற்ச
செய்தல்

சூச நம்முடைக கண்ணினு நம்பத் தக்கன
தமரோடக கண்ணென்ப பிறர்க டாமுற
விமம்பும வியப்பனரு விபாநங் கண்ணினு
மெயமமையிற ப்றாசனை நம்பு வேறுநோலோ,

(இ-ள்) மறறவாகள நமமுடைய கண்ணைக் காட்டிலும் தங்கு
ணை நமபுவது எள்ளளவும் ஆசசரியமான் தனது உண்ணியாக,
ம முடைய கண்ணிலும் மறறவாகள கண்ணை நாம நமபுவோமோ
நமமுடைக்கண - நமமுடையகண, தமமுடைக்கண தமமு
டையகண, பிறர்களை - மறறவாகள கண்ணை

சூநி ஒருபுறம் வெள்ளியோர புறக்காண பொன்பொதி
தருபரி சையினொவ்வொ பகதந தனனையே
தெரிவுறறும் திரசதரு செமபொ னென்னுறா
ருருவிமுன பொருமிரு வோரை யொத்தனம்

(இ-ள்) ஒருகேடகம், ஒருபுறம் வெள்ளித் தகட்டிலுமீ மூற
றொரு புறம் தங்கத் தகட்டிலும் பொதிய பபட்டிருந்தது அஃ
கங்களில் ஒவ்வொன்றையும் ததிரம் பார்த்த இரண்டு வீரர்கள் அஃ
கங்களையென்றும் தங்கமென்றும் தான் தான் பார்த்ததையே வற
புறுத்திக்கூறித் தங்குள் மாறுபட்டு வொருருவிப் போசெயதற்கு
ளென்று தகட்டிருக்கின்றோமன்றோ, அந்த வீரர்களை நாம், மயங்குந
தன்மையில, ஒத்தோம்

ஒன்பொன - பிரகாசமான தங்கத்தினால், பொதிதரு பரிசை
யின் - பொதியப்பட்ட கேடகத்தினுடைய, ஒவ்வொ - ஒவ்வொரு,
விரசதம் - வெள்ளி, பொரும - போசெயத

[ஒரு வனத்திலே இருபக்கமும் மரங்கள் அடங்காத ஒரு புறத்தே
யிலே ஒரு நாள் உதய காலத்திலே இரண்டு வீரர்கள் எதிர்திரி
திசைகளை நோக்கிப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் அந்
தபொருளையுமி குறுக்காக ஒடிய ஒரு மாக்கிலையிலே ஒரு கேடகம்
தூக்கப்பட்டிருந்தது அதனருகே மேற்கூறிய இரண்டு வீரர்களும் சந
தித்து ஒருவனையொருவன் வந்தனோபசரவாராதைகள் வழங்கி வர
வேற்ற பின் ஒருவன் மறறொருவனை நோக்கி “தீந்தப் பொற கேட
கம் எதற்காக இங்கே தூக்கப்பட்டிருக்கின்றது, சொல்வியாக” என்று
கேட்டான் அதற்கு அவன் “இது வெள்ளிக் கேடகமாயிற்றே
நீ என தவறாகப் பொறகேடகமென்று சொன்னாய் என்றான்”
அக்கேடகத்தி முன்னவன் “நீ தங்கத்தை வெள்ளியென்று மயங்கு
வதனால், உன் பாவம் மிகவும் கூடையற்றதாக இருக்கவேண்டும்”
என்று கூறி, அன்னவன் “என பரிவை, வெள்ளியைத் தங்கமென்று
மயங்கும் உன் பாவையவ்வளவு சூழமைபற்றதன்று” என்றான்

இவ்வாறு இருவருக்கும் நோந்த விவாதம் முதிர்ந்து
யில “பொய்யன, நீ பொய்யன” என்ற வாதத்தைகள் வசம்
இருவா வாயினின்றும், 7௧ காலத்தில வெளிப்பட்டவே, இருவரு
களுக்கோபங்கொண்டு ஒருவனேலொருவன் பாயந்து புலியே
புலியும் யானையோடு யானையும் சிங்கத்தோடு சிங்கமும் எதிர்த்த
போல ஏற்றந் தாமவிடலாமல நெடுநேரம் போசெய்து இளை
ந்தச சற்றச சிரமபரிகாரம் செயதுகொண்டு திரும்பப் போ
தோடங்கொள்க

அந்தச் சமயத்திலே அந்த யுத்தகோஷத்தைக் கேட்டது அங்கு
ஒரு சநநியாசி வந்து இருவரையும் நோக்கி “நிலலுங்கள், நீங்கள்
எதற்காகச் சண்டை செய்கிறீர்கள், சொல்லுங்கள்” என்று கேட்
டான். உடனே ஒருவன் “இந்தப் பொய்யன, அதோ தொங்கும் கேட்
கத்தைப் பொற்கேட்கமென்று வற்புறுத்துகின்றான்” என்றான். மற்
ருவன் “இந்தப் புரட்டன், அதை வெள்ளிக் கேட்கமென்று சாதிக்க
கின்றான்” என்றான். இருவா வாதத்தையெய்து கேட்ட சநநியாசி,
குறுகுசிரிப்புக் கொண்டு “சண்டையை நிறுத்தி முன் ஒருவன்
நின்று பார்த்த திசையில் மறநொருவன்போய் நின்று அந்தக்கேட்
கத்தைப் பாருங்கள்” என்றான் அவ்வாறே இருவரும் செயய், இரு
வா பிழைகளும் வெளியாயின உடனே அவர்கள் சநநியாசிக்கு
நன்றியறிவு உடமை கூறி ஒருவனை யொருவன் மன்னிப்புக்கேட்டு
நண்பர்களாகினர்.]

சுருது தயங்குமோ நதிப் பினைத் தாண்டித் தம்மைவிட
யெங்குமற நவனாயொவ வொருவ ருமெண்ணித்
நியங்கியா ஒருருவனைச் செஞ்சத் தென்றுமுன்
மயங்கிய நாலறு வரையும் போன்றனம்

(இ ன்) இருபத்து நான்கு போ சோந்த ஒரு கூட்டத்தாரா ஒரு
நாள ஒரு நதிமையக் கடந்து போனார்கள். கடந்தவர்கள் அந்த நதி
கொடியதென்று சொல்லக் கேட்டிருந்ததனால், அவர்களுடைய
தொகை சரியாக இருக்கிறதோ பென்று பாரக்க, அவர்களுள் ஒரு
வொருவரும் தம்மை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களை எண்ணிப்பாரக்க,
ஒரு எண்ணம் குறையக்கூடாது திணைத்து அந்தக் கெடிய நதி ஒரு
வனைக் கொன்றுவிட்டதென்று (உழிப்போக்கன் ஒருவன் வந்து

௨௭ பிசைத்த தெரிவிக்கும்வன) மயங்குகவொணடிருந்தாராள்
௨ களீயும் நாம மயங்குதனமையில் ஒத்தோம்

தயங்கும் - பிரகாசகும், உயங்கு - வாங்கும், எணி - எண்ணி,
சுத்தது - கொன்றது, நாலற - இருபத்துநான்குபோ

௬௭ தெுமல் கிருளிதோ தெலுங்கன செய்கையா,

காதுறு கோட்டியோ சமிழன் காதுறு

‘நாதி’ தெனப்பலகா னவின் றுடனறுமுற

பேதுறு மவவிரு பேரும் போன்றனம்

(இ-௭) ஒருநாள மிகுந்த இருட்டிவேலையிலே ஒரு ஈதலுங்கன
கையிலிருந்த தோட்டி ஒரு தமிழன் காதில் மாட்டிக்கொள்ள,
அதைத் தமிழன் விடுவீக்கும்படி பிடிச்சிழுத்தான். ஈதலுங்கன
தன் தோட்டியைத் தமிழன் பிடிவக்கொள்ள, உத்தே
சிப்பருளென்று எண்ணி ‘நாதி’ (என்னுடையது) என்று சொல்க
கொண்டு அந்தத் தோட்டியைத் தானும் இழுத்தான். அருளுல தமிழ்
முன் காதல் வேதனை உண்டாக, அவன் ‘காது’ என்று சொல்லி அந்
தத் தோட்டியை விடாமல் இழுத்தான். செலுங்கன தான் ‘நாதி’
(என்னுடையது) என்றதற்கு எதிரிடையாகத் தமிழன் கூது
(அல்ல) என்று சொல்லியதாகப் பாவித்து ‘நாதி’ என்று திருமபவும்
சொல்ல, அதன் அர்த்தத்தைத் தமிழன் அறியாமல் ‘காது’ என்ற
மறுபடிசொல்ல, இவ்வாறு ‘நாதி, காது’ என்று இருவரும் பலமுறை
சொல்லி (இரண்டுபாண்டியுந் தெரிந்த ஒருவன் இருவர் பிசைக்
யும் தெரிவிக்கும் ௨௭) மயங்கினார்கள் என்ற சேட்டிருக்கின்றோ
மன்றோ. அவ்விருவரையும் நாம மயங்குதனமையில் ஒத்தோம்.

திருமலகு இருள் - (தளவுமுதலிய தீய செய்கைகள் எளிதா
கச் செய்ய இடங்கொடுப்பதாகிய) தீயகு மிகுந்த இருட்டி, செங்கை
ஆ - சிவந்தகையில் தங்கிய, காதுறுதோட்டி - ஈருத்தஞ்செய்யும்
தோட்டி, ‘நாதி’ என்னுடையது என்ற அர்த்தம் உடைய ஒரு
தெலுங்குவாததை, காது என்ற சபதச்சதுக்குத் தெலுங்கில் வில்ல
என்பது பொருள், மனப்பேதுறு - மிக் மயங்கிய, போன்றனம் -
ஒத்தோம்

௬௮ பலபல வுறுப்பையும் பாக்கன் நாட்டத்தொட

பெட்டிலை யதக்கத் தவரவ ருணாரத வங்ககே

ரலகுரல சுளகுலக கையொப பாணெபன

றுலேவுறு பிறவியந தகரு மொத்தனம்

(இ-ள) சில பிறவிகளுடனுக்கு ஓர் யானப்பாகன அத்
டல உறுப்புக்களையும அவர்கள் கையைப்பிடித்துத் தடவச்செய
காட்டினான் பின்பு, அவர்களுள் வாலேத்தடவிப் பரீததவன் யானை
விளக்குமாறுபோ விழுக்கிறதென்றான், காலேத் தடவிப் பார்த்தவன்
உலபோலிருக்கிறதென்றான், காதைத் தடவிப்பாசத்தவன் முறம்
போலிருக்கிறதென்றான், துக்கிக்கையத் தடவிப்பார்த்தவன் உலக
சைபோலிருக்கிறதென்றான் இவ்வாறாக, அந்தப் பிறவிக் கருடா
கள் உண்மையறிபாயல் மயங்கினார்கள் அவர்களையும் நாய ஒத்
தோம்

ஒலீ - ஒல்லை - சீசிரம், அதத்திது - கையினால், அங்கம் -
உறுப்பு, நோ - ஓத, அலகு - விளக்குமாறு, சுளகு - முறம், உலீ
ஷு - வருத்தம் அடைந்த

சூக பரம்பொரு ளொன்றையே பற்றிப் பேசுந்

தரந்தர வானபல சமயத் தாககாதாக

தெரிந்ததே பெய்யெனபா செப்பெல லாமது

பொருங்கலா ராரவா தமையும ஷோனறனம்

(இ-ள) 'தெய்வம் ஒன்றையேபற்றி விவகரிக்கும் பல சமய
வாதிகளும் அவரவர்கள் தெரிந்ததுமட்டுமே உண்மையென்று சொல்
வார்கள், அந்த ஏக வஸ்து அவர்கள் எல்லாரும் சொல்லும் எல்லா
உண்மையம் பொருந்தியுள்ளதென்று தெரியார்கள் அவர்களையும்
நாம் ஒத்தோம்

தரந்தரமான - பலவகையான, செப்பு எல்லாம் - சொல்லும்
எல்லாவற்றையும், ஓரா - உணரா

எ0 பொய்யென்று தோன்றிடப் புகன்ற யாவினு

மெய்யொன்று மிலாநிரா தெனனு மேலவ

னூயொன்று மொழியின தருத்த மினறியாங்

கையொன்று நெல்லியங் கணிற்றி கண்டனம்

(இ-ள) பொய்யென்று தோன்றும்படியாகச் சொல்லப்பட்ட
ஒவ்வொரு பிரஸ்தாபத்தையும் நன்றாக விசாரித்தால், அதன்தன்

படையாக. சிறிதாயினும் உண்மை யிருப்பது வெளிப்படும்
று டெரியோ சொல்வதன் கருத்து, இஃது உள்ளங்கை கெல்
கனி போல உள்ளகியது

மெய ஒன்றும் - மெய சிறித யினும், இலாதிராது-இருக்கவே
படியும், ஐ ஒன்று - அழகுபொருதிய, கை ஒன்று - கையிலே
பொருதிய, கனியில கண்டனம் - கனிமைப் போலப் பாதத்தைய

எக ஒருபொருள் பலபக்க முடைய தன்றியு
மருவுகா லமமிட மாதி மாறலாற்
நிரிவுறு மெனுமுலாமை தோந்தி டாகடாரு
சரியெனக் கண்டதே சாநிப பாரரோ.

(இ-ள்) ஒரு பொருளுக்குப் பல பக்கங்கள் உண்டு, அன்றி
அது காலபேதம் தேசபேதம் முதலிய பேதங்களினால் மாறுதல்
அடையும் இந்த உண்மையை அறியாதவர்களே தாங்கள் கண்டது
மாதிரி சரியென்று சாதிப்பார்கள்

மருவு பொருதிய, ஆதி-முதலானவைகளை, திரிவு-மாறுபாடு
எஉ எனவிவா நியலபிசுந திதத மூவாமூற
றனுபவ வறிவினா லறைந்த வாய்மையை
யுனுபவா பிறருரை யெவற்றி னுள்ளினு
மனுமுணமை யறிந்திட வல்ல ராயரே

(இ-ள்) எனது இவ்வாறாகத் தற்செயலாகச் சந்தித்த மூன்று
பிரயாணிகளும் பூரணமான அனுபவத்தோடு கூடிய அறிவினை உதவி
யினால் சொல்லிய உண்மையைச் சிந்திப்போர்கள், மற்றவர்கள்
சொல்லும் எதனின் உள்ளேயும் உள்ள உண்மையை அறிய வல்ல
வார்களாவார்கள்.

உனுபவா - உன்னுபவா - சிந்திப்பவர்கள், மனும் - மனனும் -
நிலைத்த, வல்லா - வல்லவர்கள்

கோமபி விருத்தம்

மூலமும் உரையும்

முற்றப்பெற்றான்.

A TAMIL TRANSLATION
OF
PARADISE LOST BOOK I

IN 'VIRUTTAM' METRE

With a prose rendering of the same, a life of Milton, the main story of Paradise Lost, and copious commentaries

and notes in Tamil

BY

V P SUBRAMANIA MUDALIAR, C B V C

With a metrical introduction in Tamil by Rao Bahadur C W Partharam Pillai Avergal, B A B L a member of the Diavidian Council of Studies Madras University]

Recommended by the Text-Book Committee and approved by the Director of Public Instruction for use in High Schools

(Contains more than 200 pages)

In thick board, As 12

In full cloth with gilt letters, Rs 1-4-0

Apply to

THE ASSISTANT SECRETARY, Religious Tract
and Book Depot, Memorial Hall, Madras

MESSRS SIVIVASA VARADACHARI & Co, Triplicane

„ W PUSHIARAFIA CHETTI & Co,
Thumbu Chetti Street, Madras

THOMSON & Co, BOOKSELLERS, & C,
Popham's Broadway, Madras

THE SECRETARY, Diffusion of Knowledge Agency,
Triplicane, Madras

The Proprietor Ripon Press,
Thumbu Chetti Street, Madras

P T O

OPINIONS OF ANGLO-TAMIL SCHOLARS

THE REV T WALKER, M.A.,

C M S, Palamcottar

"I had heard of its excellence from several sources
I wish all success to your venture After reading, I shall
be able to give an opinion" (4 2 96)

"I have been carefully through a good part of your
'Swarga Neekkam' and have much enjoyed it. The
Tamil Prose explanations, etc., are written in the best of
style, and it would be worth any one's while to buy and
study the book, if only for the beauty of the diction of the
Prose sections. The explanations of Milton's Poem are
wonderfully accurate, and shew that you have expended
great pains over them. Of the correctness of your poetry,
also, there is no doubt. Those who know Milton's Paradise
Lost will be able to see for themselves how faithful your
rendering is. I can recommend your rendering most
heartily as being both true poetry and a faithful representa-
tion of the original" (29-12-96)

THE HON'BLE P KUMARASWAMY MUDALIAR,

Colombo

"I may mention, that judging from the portion I have
read, your translation is a very good one

M R LY C W KADIVELU PILLAI AVERGAL,

Police Magistrate of Kayts and Mallagam, Jaffna

"I have to state that I appreciate the work in question
and consider it interesting not only to Christians but also
to other religionists. I think that in future ages the work
may be read as a Purana"

MR P SUNDARAM PILLAI AVARGAL, M A, M R A S, F R E S
 I owe Mr V P Subramania Mudaliar an apology for
 having been able to review his able translation of
 Milton's Paradise Lost into Tamil verse of the Viruttam
 metre, as I have been long promising myself that pleasure
 without having the time to do it. I regard it a worthy
 product—worthy of Mr Mudaliar's known scholarship and
 of the subject he has taken up for Translation. The ideas
 of the great English Epic Poet are well caught up and
 reflected in chaste Tamil verse. There can be
 no question that the endeavours made by Mr Mudaliar to
 extend the scope of Tamil Literature deserve the highest
 encomium and every encouragement.

THE REV G GNANAMUTTU, M A,
 S-P G College, Trichinopoly (a member of the
 Dravidian Board of Studies, Madras University)

"You deserve every encouragement in translating
 the remaining books of Milton's immortal work, since,
 judging from the translation of the first Book, I am of opi-
 nion that you will make a good classical Tamil Translator
 of Milton in metre."

MR ISAAC DANIEL, B A,
 Vice-Principal St Peter's College, Tanjore

"I really admire your work. The thoughts of Milton
 you have accurately grasped and expressed them in ade-
 quate language. The diction is fine and elegant and you
 show unmistakable indication of that ease and freedom
 which are rarely to be found in translators. I trust your
 book will receive from the intelligent public the appreci-
 ation it richly merits."

M R RY T BALASUNDRA MUDALIAR AVERGAL,
Tamil Translator to Government, and
Chairman of the Board of Examiners,
Tamil, University of Mad

"I have perused your "*சுவர்க்கு நீதம*" with considerable delight. I am indeed happy to say that your Metrical Tamil translation of Book I of Paradise Lost deserves the praise of superior scholars in English and Tamil, in consideration of the facts that the high classical style you have adopted in the translation resembles here and there that of *Kambar, the Kavichakravarthi*, whose Epic Poetry is an ornament to Tamil literature, and that the sublimity of the original is never missed in the places where it is noticeable. Your Tamil adaptation of the Commentaries and notes will, I am sure, throw considerable light on several portions of the text, which would otherwise be inexplicable specially to those Tamil Pundits who have not had the opportunity to peruse and appreciate Milton's Poetical works.

I sincerely wish your valuable work every success, and earnestly hope that many a Hindu enjoying the benefits and pleasures of higher education in English and possessing at the same time a creditable knowledge of ancient Tamil Classics will follow your example as suggested in the following memorable lines of the very Epic Poet portion of whose work you have translated with success

Who reads
 Incessantly, and to his readings brings not
 A spirit and genius equal or superior,
 Uncertain and unsettled still remains
 Deep versed in books and shallow in himself"

BY V O SURIYANARAYANA SASTRI AVERGAL, B A ,
Senior Tamil Pundit, Madras Christian College

I have read with great pleasure the copy of the Translation of Milton's Paradise Lost, Book I, in Tamil, which you have kindly sent to me for my perusal. The language of the book is classical, and the metre which you have used is very well adapted to the grandeur of the poem. I am glad to observe that, in being faithful to the original, you have been too careful to run against the genius of our Tamil language. You have also been judicious in adding Commentaries to the book, without which, the general Tamil-reading public will be at a loss to realise the worth of your translation. And I hope you will continue your labours in this field."

M R RY M MUTHURAMALINGAM PILLAI AVERGAL, B A ,
Tamil Pundit, Truandram College

"I am sincerely of opinion that there never can be a more faithful translation than your 'Swarga Neekkam'. Certainly the original is worthy of a translation (in Tamil) and more so your translation is worthy of the original. Milton's splendid ideas are well brought out and his dramatic turns too—the most difficult task—are not left out in your best rendering. Your elegant style, natural flow and choice of expressions are really admirable. I am sure the work will be best appreciated by all lovers of Tamil literature. Religion has nothing to do with appreciation. I know so many of the Tamil-knowing Christians read Kambar. Tamil literature should no doubt be proud of such a work as your "Swaiga Neekkam".

M R RY S MUTHU IYER AVFROZL, B. A
(Extracted and Translated from 'Vivekachvitama

"Many of those who have studied the 'Paradise Lost' Milton have declared that it is next to impossible to render the English original in any other form even in the same language without spoiling its sense and beauty. It is evident, then, that the task of translating the work without diminishing its beauties into Tamil which is the language of a people whose habits and modes of thought differ so widely from those of the English nation is really a most difficult one. Besides, the comparisons which Milton has introduced following the Greek, Latin and Hebrew authors and the many curious proper names which are entirely foreign to the Tamil tongue must have presented great obstacles to the author in his attempt. There is no doubt that, however great the difficulties were, the author has with his indefatigable energy and his powerful intellect overcome them all and very successfully brought out his work.

* * * *

"I have no hesitation in saying that, as far as I have examined the translation, the author has closely followed the original, neither adding to, nor detracting from, the beauty of the great original. Many portions of the work are characterised by a choice diction, dignity of style and sweetness of rhythm. The author has also taken care to avoid verbosity and the use of unnecessary attributes (which the author might have been tempted to employ to meet the exigencies of metre) and has beautifully brought out all the ideas of Milton, however difficult the rendering of them may be, to the admiration of the learned. The stanzas from 70 to 81 forming the indignant speech of Satan to Beelzebub deserve special notice as an exquisite piece of translation not to mention many other passages equally lofty in beauty

* * * *

"I have no doubt that the punctuation which our author has introduced in imitation of English works in order to clearly bring out the relation between the different parts of the passages, will greatly assist the readers in fully grasping the meaning

* * * *

"This work with its growing beauties is like the sugarcane, the top end of which is not very sweet, but whose sweetness is felt more and more as it is eaten and which is compared to the friendship with the great. I request all learned men to bear this in mind and to go through the work patiently, requesting the author at the same time to bring out the translations of the remaining parts and earn great fame by lying the whole Tamil world under an immense debt of disinterested obligation. I request also that the author will accept the following lines (in verse) in praise of his work

"Poet Subramania Mudaliar has, as if out of a laudable desire to satisfy our hunger for poetry which was not fully satisfied by the study of such great works as Kamban and Thirutnakkara, kindly brought within our easy reach the sweet nectar-like poem of Milton's which is resplendent with lofty ideas"

OPINIONS OF TAMIL PUNDITS

(*Translated from Tamil*)

M R RY V SWAMINATHA IYER AVERGAL,
Tamil Pundit, Kumbakonam College

I went through a portion of 'Swerganeekkam,' a Tamil work, by M.R.Ry V P Subramania Mudaliar Avergal and it gave me immense pleasure. The style of the poetical as well as the prose section is excellent. The work, though a translation, is so composed that it reads easy and clear like an original work in Tamil.

It may be said to be a production worthy of author's proficiency in grammar and literature of the Tamil language, and illustrates the words of the sage (Kumaragurupara) that "Learning is the chaste wife and Poetry her darling child"

In view of the fact that a knowledge of the ideas of the great English poets, exactly as they are, is now indispensable and that scholarship in both the languages like that of the author is scarcely available, I feel confident that lovers of Tamil literature will not only obtain the book but also read it and appreciate its rare merits and thus encourage the author in producing similar works

M. R. RY SHADAGOPARAMANUJACHARIAR AVERGAL,

Tamil Pundit, Church of Scotland Mission

"The metrical translation in Tamil of Milton's Paradise Lost, Book I, by my friend and Tamil Scholar M. R. Ry V. P. Subramania Mudaliar Avergal, is, so far as I have seen, a very good one. The choice of diction and ideas employed in the work will indicate the author's mastery of such great epic poems as 'Jivaka Chintamani', 'Kamba Ramayanam', 'Kanjipuranam' and 'Thanikaipuranam'. There is no doubt that the translation of the English work of Milton will be as much appreciated by all the Tamil Scholars as 'Naishatham' and other works translated from Sanskrit. As time advances, new ideas spring and this process is but natural. So, this work (although novel in its nature) will, I am sure, be read and appreciated by many, and I should be very glad, if the readers, besides appreciating the work themselves, will recommend it to their friends and give all possible encouragement to the author and enable him to continue in his work of translating similar English works into the Vernacular. And I have

abt that the work will be regarded as a valuable
are by all students of English and Tamil Literature
this country”

 The opinions of the *Tamil Pundits of Madras Christian College and Trivandram College* will be found under *Opinions of Anglo-Tamil Scholars*

PRESS NOTICES.

The Indian Journal of Education

“Both translations (verse and prose) are most creditable to Mr Subramania Mudaliar and we trust his success will encourage other native gentlemen to follow his footsteps”

The Madras Mail

“We have received from Mr V P Subramania Mudaliar, a copy of his translation into Tamil Poetry of Paradise Lost, Book I Attempts to translate the best works of well-known English authors have been few and far between hitherto among English educated Native Scholars This being so, Mr Subaramania Mudaliar’s successful efforts in translating a portion of the work of such a great poet as Milton will be highly appreciated”

The Madras Standard •

“It is generally admitted that a position corresponding to John Milton’s in English Literature was occupied by Kumban in the Tamil literary world The translator has therefore very aptly adopted the very metre in which the greatest epic poem, Ramayanam, was written by Kumban The poem, a result of purely literary love, embodies the great English Poet’s main ideas as found in the

original. It must be said that the translator has spared no pains to make his production fully complete by providing in Tamil notes and other necessary comment in order to help his readers."

The Madras Times

"We have to acknowledge the receipt of "a Tamil translation of Paradise Lost, Book I," by Mr V P Subramania Mudaliar, in Tamil verses of the *Viruttam* metre. The ideas of the great English Epic Poet, Milton, are well kept up in chaste Tamil verses. This book is recommended by the Madras Text-Book Committee and approved by the Director of Public Instruction for use in High Schools. The publication of this work is a valuable addition to the Tamil literature in this Presidency."

The Christian Patriot

"We regret the delay in noticing this excellent work of Mr V P Subramania Mudaliar of the Madras Civil Veterinary Department. It is a translation of Book I of Milton's Paradise Lost in Tamil *Viruttam*, a metre suited to the expression of the many different phases of feeling presented in an Epic poem the metre in which most of the great Tamil epics are written.

"The idea of translating the grandest of English epics into the Vernacular and thus introducing into Tamil literature the thought and sentiments of the great English poet is a capital one. He has made choice of a metre which the more scholarly among Tamil readers generally prefer and is also suited to the grandeur of the original. The author too, though he has kept himself as faithful to the original as the genius of the Tamil language would permit, has spared no pains to render his version equal to the

mony of some of the best Tamil works. Mr Subramania Adahar is further a Hindu of Hindus and this fact should give the work a free access to all classes of Hindu readers. And we are glad to find that some of the best Hindu scholars have already expressed themselves in eulogistic terms of the merits of the book. For our part we welcome the volume with peculiar delight, which aims at enriching the Tamil literature with the thoughts of a distinctly Christian poet, and which taken in combination with the circumstance that the country is getting saturated with Christian ideas by means of English education and literature and Missionary operations such as those of the Christian Literature Society, heralds a period of revolution in the future Vernacular literature of India. We heartily recommend the work to the perusal of the Tamil reading public whose patronage and support our author richly deserves.

“Often we hear of difficulties in connection with the choice of Vernacular Text books for University Examinations entirely free from obscene passages.

The issue of books like the one under review should be the means of removing such difficulties in course of time. We hope that the author will receive sufficient encouragement from the public to enable him to bring out the translation of the remaining books of the Paradise Lost as he hopes to do.

“The account of the life of Milton and an argument of the whole of the Paradise Lost,—both in prose—prefixed to the work, would in themselves form an interesting reading in Tamil as regards style and diction. To the book is also appended copious notes and explanations translated from the best English sources, which should greatly enhance its value.

"Mr Subramania Mudahar is not a novice⁹ ship⁸. He has been already before the public⁷ pr⁶ *Nellaichchiledaivenba* (an original poem in Tamil^{int.} translation of Indian stock-owner's Manual by Vety J. Mills. The present work therefore should find no culty in meeting with an easy and appreciative accept^o of the public."

Works by the same Author

	Rs	1
A Tamil translation of Veterinary Major Mills'		
"Indian Stockowner's Manual"	2	0 0
"Nellaichchiledaivenba" (an original poem in		
Tamil)	0	2 0
"Korubi Viruttam" (another original poem in		
Tamil)	0	4 0
Apply to		

THE SECRETARY,

Diffusion of Knowledge Agency,

Triphucane

மதுபக்கம் முதற்காண்டம்

should எடஸ் லாஸ்டி என்னும் இங்கிலிஷ் காவியத்திலிருந்து
 readers வெ ப் சுப்பிரமணிய முதலியார
 Hindi விருத்தப்பாவில் மொழிபெயர்த்து, மீலிட்டனார் சரித்திரம்
 எரி வாகக்கீக்க கதை சுவாகக்கீக்க முதற்காண்ட விசனம் சுவா-சு
 di க்கப் பொது வியாககியானவர்கள் இஷ் முதற்காண்டச் சிறப்பு
 w வியாககியானவர்கள் அருமபத விளக்கம் இவைகளுடன் புதிப்பித

ராய பஹதூர் சி வி தாமோதரம் பிள்ளையவர்களால் - கீறப்
 புப்பியம் அளிக்கப்பெற்றது

பாடபுஸ்தக சபையாரால் (Text Book Committee) தேர்நீ
 தெடுத்த சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வித்தியா 'இலாகா' தலைவரால்
 (Director of Public Instruction) ஹைஸ்கூல்களில் உபயோ
 கிக்கத் தக்கதென்று அங்கீகரிக்கப்பெற்றது

(200-க்கு அதிகமான பக்கங்கள் உள்ளது)

திணமையான அடையுடன் கூட 0—12—0

எவிலோ கட்டடம் சுவாண எழுத்துக்களுடன் கூட 1—4—0

அடியிற் கண்டவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
 அஸிஸ்டண்டு செகரிடெரி, வேதபுத்தகசாலை,
 மிமோரியல் ஹால், சென்னபட்டணம்.
 ஸ்ரீநிவாஸ் உதகாசாரி அனகோ, திருவல்லிக்கேணி
 ஊ புஷ்பரத் செட்டி அனகோ, தம்புசெட்டி தெரு,
 சென்னபட்டணம்
 தாமஸன் அனகோ, பாப்பனஸ் பிராடவே,
 சென்னபட்டணம்
 செகரிடெரி, அறிவைப் பரப்புவதற்கான சபை,
 திருவல்லிக்கேணி
 ரிப்பன் அச்சுக்கூட்டத்தலைவா, தம்புசெட்டி தெரு,
 சென்னபட்டணம்.

மதுபக்கம் பழக்க

தமிழ்ப்பண்பிதா அபிப்பிராயங்கள்

குமபகோணம் காலேஜ தமிழ்ப்பண்பிதா ம-ந-ந ஸ்ரீ

வே சாமிநாதையரவர்கள்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வெ ப சுபிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய சுவாகக நீக்கமென்னும் தமிழ்நூலிற் சில பாகம் பாததேன, பாத நூலாயில் எனக்குண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை இதிலுள்ள செய்யுள் நடையும் வசன நடையும் கிரமப் நன்றாக இருக்கின்றன இந்நூல் வேறொரு பாஷையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தும் புடிக்குங் காலத்தில் அவ்வாறு தோன்றாமல் நடை விசேடத் தால் நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட மூலநூல் போல விளங்கிப் பொருள் வருத்தமின்றி நன்கு புரப்படுத்திகின்றது

“கலவியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டுகளுச், செலவப் புதலவனே யீங்கவி” என்று ஆனந்தோ கூறிய அண்ணம், இந்நூல் முதலியாரவர்களுடைய இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சிகளுத் தக்கவாதே அமைந்ததென்று சொல்லலாம்

இங்கிலிஷ் பாஷையிற் பெரிய கவிஞராகச் செய்யப்பட்ட நூல்களில் பொருளை உள்ளவாதே தெரிந்துகொள்ளுதல் இக்காலத் தில் இன்றியமையாததா இருத்தலாலும் இரண்டு பாஷையிலுட் பாண்டித்தியமுள்ள இவர்கள் போன்றவர்கள் கிடைப்பது மிக அருமையாக இருத்தலாலும் தமிழ் கேசமுடையோர் இந்நூலை வாங்கிக் கொள்வதன்றிப் படித்து இதனருமைபெருமையையறிந்து இது போன்ற பல காரியங்களைச் செய்து முடிக்கும்படி இவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பார்களென்று உறுதியாக நம்புகிறேன்

C S M காலேஜ தமிழ்ப் பண்பிதா

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, வை மு சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள்

எனது நண்பரும் செந்தமிழ்ப் பயிற்சியைச் செவவிதாசவுடையவரு மாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ வெ ப சுபிரமணிய முதலியாரவாக இயற்றி வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற ‘சுவாககநீக்கம்’ என்னுந் தமிழகக் காவியம், பாததவையில் மிக நன்றாகவேயுள்ளது அந்நூலை ஆகக் காலகாலச் சொற்களைப் பொருட்களைகளோடு காண்படும் மிகஇனிய

உருக்கித் தாமணி கம்பராமாயணம் காஞ்சிப்புராணம் தனி
 மூலத்தைய செந்தமிழ்ப் பெருவகாப்பியங்களில் அந்நூலா
 ளுள்ள தோந்த பயிற்சியை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது
 - ருத காவியங்களின்மொழிபெயர்ப்பாகவுள்ள 'நைடதம்' முக
 ாலக் ளப்போலவே, இங்கிலிஷ் காவியத்தின் மொழிபெயரா
 ளுள்ள இந்நூலையும் தமிழ்க்கவிவாணர் யாவரும் மனமகிழ்ச்சி
 யுடன் கொண்டாடி அங்கீகரிப்பதற்குச் சிறிதுந் தடையிலலை,
 'யென பருதலும் வருவல கால வகைபிடுனே' என்பது இலங்கு
 மாடலால் இந்நூல் யாவரும் வாங்கி வாசித்து அதன் அருமை,
 உருமக்களைத் தாம் நன்றாக அறிவதோடு, தமது அன்பாக்காயுந்
 தங்கி வாசிக்கச்செய்து, இன்னும் இப்படிப்பட்ட பலநூல்களை அற
 பாநயிப்பிருந்து சுதேசபாணிகளுக்குக் கொண்டுவரும்படி இந்நூ
 லாசிர்பாக்கு ஊக்கத்தை விளைத்து விருத்திசெய்வதாயின், அது
 எண்கரு மிகவும் அபயக்கரமான இங்கிலிஷ் தமிழ் எனினும் இரண்டி
 ழானைக் கண்கூற்றற்கரிய பூநாட்டி மாணக்கவல்லோரும் இப்
 படிப்பட்டதொரு நூல் வெளிவந்ததைத் தமக்கு ஒரு பெருநீதி
 புத்ததாக்கப் பாவிக்கக் கடவ என்பதற் சிறிதும் ஐயமில்லை

இம் மதராஸ் கிறிஸ்தியர் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 வனந்தபுரம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் இவர்கள் அப்பிராயங்க
 ா 'ஆங்கிலோ கிராவிட் விற்புனனா அப்பிராயங்கள்' என்ற
 கலைப்பின்கீழே காண்க

ஆங்கிலோ திராவிட விற்பனனா அப்பிராயங்கள்

(இங்கிலிஷ்விருந்து மொழிபெயர்ப்புக்கப்பட்டவை)

T வாகக்கையரவாஃர், M A,

C M S பாளையங்கோட்டை

இதன் (சுவாகக்கீழ்க்கீழ்) பெப்பைப் பற்றி நான் பலராலும்
 அறிந்திருக்கிறேன் (1-2-91)

இதில் பெருமளவு மனமமான புகத்தை வாசித்து மிக்க களிப்ப
 படைத்தேன் தமிழ் வசனத்தில் உள்ள விவாக்கியானவர்கள் முத
 லியவை உயர்வானபற்றி நல்ல நடையிலு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன

(வேறொன்றையும் கருதவில்லையானாலும்) அவ்வகூன பாகு-
நட்டயழகுக்காகவே இப்படிஸ்தகம் யாவரும் வாங்கி வாசிக
. இம் மொழிபெயர்ப்பு, உண்மைக் கவிக்ருரிய லக்ததீரங்
உடையதாயிருப்பதனோடு மூலதூதகருததை உள்ளபடியே வெ-
ளிக்கிறதனால், இது ஆதரிக்கத் தக்கதென்று முழுமனத்துடன்
கூறுகின்றேன்

கொழும்பு, கவுராவ

P துமாரகூவாய் முதலியாரவர்கள்

நான் வாசித்துப்பார்த்தமட்டுமே இம்மொழிபெயர்ப்பு மிகவும்
நன்றாக இருக்கின்றது

டோர்சீ மாஜிஸ்திரேட்டு யாழ்ப்பாணம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

C W கதிரவேலுப் பிள்ளையவர்கள்

நான் இப்படித்தகத்தை நன்குமதிக்கின்றேன் இது கிறி-
ஸ்தியாசனத்தோடு கவலாமல மற்ற மதஸ்தாசனங்களுக்கும் இனிமையு
இருக்குமென்றெண்ணுகிறேன்

திரவணந்தபரம காலெட் ரொபெஸ்டா

ம - ந - ஸ்ரீ, P கந்திய பிள்ளை அவர்கள், M A

இம் மொழிபெயர்ப்பு, ஸ்ரீ சபரிம நியமுதலியாரது பிரசுர
மான பாண்டிச்சேரியுக்கும் அகா மொழிபெயர்ப்பு எடுத்துக்
கொண்டது விவசயத்தின் பெருமைக்கும் தக்கதாக இருக்கின்ற
தது ஆங்கிலேய மொழி காவிய கவிஞர் ஆங்கில மீலிட்டனாது கருத
பூக்கள் நன்கு நிகழ்க்கப்பட்டுத் தென்கிரி மீழ்ப்பாவின வெளிவி
டப்பட்டிருக்கின்றன

திரிசிராப்பள்ளி S P G காலெஜ் ரொபெஸ்டா

G ஞானமுதையரவர்கள், M A

இந்த முகவுரை மொழிபெயர்ப்பின் யோக்கியத்தை உத
தேசிகளும் (பிரெஞ்சு) இளைசு செயதவா மீலிட்டனாது காவியத்தைச்
சிறந்த செய்புள் நூடையோடு சமய தரிசுப்பாடலாகக் செய்யத்
தக்கவென்றும் அபிப்பிராயப்படுகின்றேன்

தஞ்சை ஜெஸெஸ் பீற்றா காலேஜ வைஸ் பிரிண்டிபால

ம-ந-ந ஸ்ரீ, ஈஸ்டு தானியேல் ஆவர்கள், B A

இம்மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி உண்மையாகவே ஆசனியப்படு
றேன இகில, மீல்ட்டுரது கருத்துக்கள் அடமாகக் கிரகி
ப்பட்டு உசிதமான தமிழில் வெளியிடப்படடிருக்கிறதன் குறி
பற்றாத அழகிய செயலுநடை அமைந்திருக்கிறது இவ்வளவு சல
பமாகவும் முட்டுப்பாடிவல்லாமலும் மொழிபெயர்ப்போ அம்

சென்னை யூனிவரஸிட்டி தமிழ்ப் பரீட்சை சங்கச்சென்னை

கவாக்கீ மனறு கமிழி மரானஸ்கீலட்டரும் ஆசிய

ம-ந-ந ஸ்ரீ;

'ஸ்கீ' பாலசுந்தரமகலியாரவர்கள்

இம்மொழிபெயர்ப்பின் செயலுநடை, பல இடங்களில்
விசக்கணுவாததியாகிய கம்பரது நடைமை ஒதுகுகின்றது சூல
ரலில் எங்கெங்கு வச்சே சம்பிரமான பாகங்களை விளக்குகின்ற
ரவோ, மொழிபெயர்ப்பிலும் அங்கங்கு அப்பாகங்களை தடபாடி
பாணப்படுகின்றன

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ பிரதம தமிழ்ப்பண்பு

V G ருயநாராயண சாலதீரிகா, B A

கவாக்கீ நீக்கம் முதற்காண்டதின நடை ஆன்றோ கால
களின் நடையாகவும் அசன பாவின்ம மூலதூலின் கவுரவத்துக்கு
கிகவும் ஏற்ற பாவின்மாகவும் இருக்கின்றன

திருவனந

ஐ தமிழ்ப்பண்பு

ம-ந-ந ஸ்ரீ M முத்துராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் B A

கவாக்கீ நீக்கத்திலும் அதிகச் சரியான மொழிபெயர்ப்பு என
லத்திலும் அமைதல அசாததியமென்று நான் உண்மையாக அபி
பிராயப்படுகிறேன் மூலதூல, தமிழில் மொழிபெயர்ப்புதான் ஏற்ற
தகுதியுடையதினபது நிச்சயம் இம்மொழிபெயர்ப்பு மூலதூலின்

தப பாவினம் காவியங்களில் எடுத்துக்கூறப்படும் புல திரு
மனோபாவங்களை வெளியிடுவதற்கு உசிதமாகவும் பெரு
யான பெருங்காவியங்கடும் எழுதப்பட்டுள்ளதாகவும் இ
. . அவர், தமிழ்ப்பாஷை இயல்பாக எம்மட்டு இட
லோ அம்மட்டும், மூலதூலில் உள்ளதை உள்ளபடி மொ சொல்லப
பெருகின்றார் ஆயினும், அவர், ஒப்புயாவற்ற தமிழகக் முதிர்ந்த
வற்றின் சகுதிககு இம்மொழிபெயாபபைக் குறைபுறுமை
பெருகவேண்டிய சிரமமென்றும் எடுக்காதிருக்கவில்லை சில ந
வித்துவான்கள் இதன் போக்கியதைப்ப பற்றிச் சிலாகித்துப் பி
ராது பாராட்டி யிருப்பதை நாம் அறிந்த சந்தோஷமடைகின்றோ
ம் * * * *

மிலிட்டனா சரித்திரமும் சுவாககநீசகதது முழுக்கதை
சுருக்மும் வசந்ததில் எழுதப்பட்டு இப்புத்தகத்தின் ஆர
தில் சோக்கப்படடிருக்கின்றன (மறநாடி பாடல்களை வாசியா
டாலும்) இவ்விரண்டுபாக்கள தாமே, கவுரவான நடைபு
வைகளாகவும் வாசிப்பதற்கு இனிமையானவைகளாகவும் இருக்கின்ற
ன ஆறியும் இப்புத்தகத்தில் விரிவான குறிப்புக்களும் வள
ங்களும் இங்கிலிஷ் தூல்களிலிருந்து எடுத்து மொழி பெயர்க்க
சோக்கப்படடிருக்கின்றன இவைகள் இப்புத்தகத்தின் உபயோ
கத்தை அதிகப்படுத்த தக்கவைகள்

மேற்படி ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்டுள்ள வேறு நூல்கள்.

இந்தத்தேசத்துக் கால்நடைக்காரா புஸ்தகம் எனற கால நடை வியாதிகளைப்பற்றிய தெளிவான குறிப்பு கள்	2 0
நெலசெயிலேண்ட இவணபா.	0 5
கோம்பி விவகரம்	0 4

இப்புவனத்தக்களை, அடியிறகண்டவாக்களிடம் பெற்றக்கொள்ள
லாம்

ஸெகரிட்டரி, அறிவைப்பரவச் செய்வதற்கான சபை,

சென்னை

